

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 71

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 57

8 marca 2014

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2014/C 71/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 61 z 1.3.2014. 1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2014/C 71/02

Sprawa C-567/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 5 listopada 2013 r. — Nóra Baczó, János István Vizsnyiczai przeciwko Raiffeisen Bank Zrt. 2

2014/C 71/03

Sprawa C-573/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 12 listopada 2013 r. — Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG przeciwko Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV 2

2014/C 71/04

Sprawa C-586/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pesti Központi Kerületi Bíróság (Węgry) w dniu 20 listopada 2013 r. — Martin Meat Kft. przeciwko Géza Simonfay, Ulrich Salzburg 3

PL

Ze względu na ochronę danych osobowych i/lub poufności niektóre informacje zawarte w tym wydaniu nie mogą zostać ujawnione, stąd publikacja nowej oryginalnej wersji.

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2014/C 71/05	Sprawa C-589/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 19 listopada 2013 r. — F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt	3
2014/C 71/06	Sprawa C-594/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 21 listopada 2013 r. — „go fair” Zeitarbeit OHG przeciwko Finanzamt Hamburg-Altona	3
2014/C 71/07	Sprawa C-609/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-364/10 Duravit AG i in. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 25 listopada 2013 r. przez Duravit AG i in.	4
2014/C 71/08	Sprawa C-612/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 13 września 2013 r. w sprawie T-111/11, ClientEarth przeciwko Komisji, wniesione w dniu 26 listopada 2013 r. przez ClientEarth	5
2014/C 71/09	Sprawa C-615/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 13 września 2013 r. w sprawie T-214/11 ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) przeciwko Europejskiemu Urzędowi do spraw Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), wniesione w dniu 27 listopada 2013 r. przez ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)	6
2014/C 71/10	Sprawa C-629/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Gliwicach (Polska) w dniu 2 grudnia 2013 r. — Adarco Invest Sp. z o.o. w Petrosani w Rumunii Oddział w Polsce w Tarnowskich Górach	6
2014/C 71/11	Sprawa C-633/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska) w dniu 3 grudnia 2013 r. — Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji z siedzibą w Warszawie przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej	7
2014/C 71/12	Sprawa C-645/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Hiszpania) w dniu 5 grudnia 2013 r. — Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito przeciwko Evaristo Méndez Sena i in.	7
2014/C 71/13	Sprawa C-657/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 12 grudnia 2013 r. — Verder LabTec przeciwko Finanzamt Hilden	8
2014/C 71/14	Sprawa C-659/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 grudnia 2013 r. — C & J Clark International Ltd przeciwko Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs.....	8
2014/C 71/15	Sprawa C-664/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā apgabaltiesa (Łotwa) w dniu 13 grudnia 2013 r. — VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija”, Latvijas Republikas Satiksmes ministrija przeciwko Kaspars Nīmanis	9
2014/C 71/16	Sprawa C-671/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 17 grudnia 2013 r. — VĮ „Indėlių ir investicijų draudimas” i Nėmaniūnas.....	9
2014/C 71/17	Sprawa C-673/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 8 października 2013 r. w sprawie T-545/11 Stichting Greenpeace Nederland i Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 17 grudnia 2013 r. przez Komisję Europejską ...	10

2014/C 71/18	Sprawa C-681/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 23 grudnia 2013 r. — Diageo Brands BV przeciwko Simiramidzie-04 EOOD	11
2014/C 71/19	Sprawa C-686/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 27 grudnia 2013 r. — X AB przeciwko Skatteverket	11
2014/C 71/20	Sprawa C-2/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 3 stycznia 2014 r. — postępowanie karne przeciwko Thi Bich Ngoc Nguyen i Nadine Schönherr	12
2014/C 71/21	Sprawa C-4/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia) w dniu 6 stycznia 2014 r. — Christophe Bohez przeciwko Ingrid Wiertz	12
2014/C 71/22	Sprawa C-44/14: Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2014 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej	13

Sąd

2014/C 71/23	Sprawa T-384/09: Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. — SKW Stahl-Metallurgie Holding i SKW Stahl-Metallurgie przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek węgla wapnia i magnezu dla przemysłu stalowego i gazowego w EOG, z wyjątkiem Irlandii, Hiszpanii, Portugalii i Zjednoczonego Królestwa — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen i podział rynku — Prawo do obrony — Możliwość przypisania zachowania o znamionach naruszenia — Obowiązek uzasadnienia — Grzywny — Równość traktowania — Okoliczności łagodzące — Współpraca w postępowaniu administracyjnym — Proporcjonalność — Odpowiedzialność solidarna za zapłatę grzywny — Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r.)	14
2014/C 71/24	Sprawa T-391/09: Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. — Evonik Degussa i AlzChem przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek węgla wapnia i magnezu dla przemysłu stalowego i gazowego w EOG, z wyjątkiem Irlandii, Hiszpanii, Portugalii i Zjednoczonego Królestwa — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen i podział rynku — Możliwość przypisania zachowania o znamionach naruszenia — Grzywny — Współpraca w postępowaniu administracyjnym — Okoliczności obciążające — Powrót do naruszenia — Okoliczności łagodzące — Proporcjonalność — Czas trwania naruszenia — Odpowiedzialność solidarna za zapłatę grzywny — Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r.)	14
2014/C 71/25	Sprawa T-395/09: Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. — Gigaset przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek węgla wapnia i magnezu dla przemysłu stalowego i gazowego w EOG, z wyjątkiem Irlandii, Hiszpanii, Portugalii i Zjednoczonego Królestwa — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen i podział rynku — Możliwość przypisania zachowania o znamionach naruszenia — Obowiązek uzasadnienia — Grzywny — Czas trwania naruszenia — Równość traktowania — Okoliczności łagodzące — Współpraca w postępowaniu administracyjnym — Odpowiedzialność solidarna za zapłatę grzywny — Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r.)	15
2014/C 71/26	Sprawa T-528/09: Wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2014 r. — Hubei Xinyegang Steel przeciwko Radzie (Dumping — Przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chin — Ustalenie zagrożenia wystąpienia szkody — Artykuł 3 ust. 9 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 3 ust. 9 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009))	15

2014/C 71/27	Sprawa T-216/11: Wyrok Sądu z dnia z dnia 28 stycznia 2014 r. — Progust przeciwko OHIM — Sopralax & Vosmarques (IMPERIA) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego IMPERIA — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy IMPERIAL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Charakter odróżniający wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)).....	16
2014/C 71/28	Sprawa T-495/11: Wyrok Sądu z dnia 30 stycznia 2014 r. — Streng przeciwko OHIM — Gismondi (PARAMETRICA) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PARAMETRICA — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy parameta — Względna podstawa odmowy rejestracji — Nieprzedstawienie dowodów w języku postępowania w sprawie sprzeciwu — Zasada 19 ust. 2 i 3 oraz zasada 98 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95).....	17
2014/C 71/29	Sprawa T-600/11: Wyrok Sądu z dnia 28 stycznia 2014 r. — Schuhhaus Dielmann przeciwko OHIM — Carrera (Carrera panamericana) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską Carrera panamericana — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy CARRERA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009).....	17
2014/C 71/30	Sprawa T-158/12: Wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2014 r. — European Dynamics Belgium i in. przeciwko EMA (Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług zewnętrznych w zakresie programów komputerowych — Decyzja o umieszczeniu oferty skarżących na drugiej pozycji dla celów umowy kaskadowej — Kryteria udzielenia zamówień — Dodanie kryterium udzielenia zamówienia nieprzewidzianego w dokumentach umownych — Ocena kryterium selekcji w fazie udzielenia zamówienia — Przejrzystość).....	18
2014/C 71/31	Sprawa T-221/12: Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. — Sunrider przeciwko OHIM — Nannerl (SUN FRESH) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SUN FRESH — Wcześniejsze słowne i graficzne, wspólnotowy, zarejestrowany dla Beneluksu i krajowe, znaki towarowe SUNNY FRESH, SUNRIDER SUNNY FRESH i SUNNYFRESH — Względna podstawa odmowy rejestracji — Dowód rzeczywistego używania wcześniejszych znaków towarowych — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	18
2014/C 71/32	Sprawa T-513/12: Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. — NCL przeciwko OHIM (NORWEGIAN GETAWAY) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego NORWEGIAN GETAWAY — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	19
2014/C 71/33	Sprawa T-514/12: Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. — NCL przeciwko OHIM (NORWEGIAN BREAKAWAY) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego NORWEGIAN BREAKAWAY — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	19
2014/C 71/34	Sprawa T-551/12: Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. — Coppenrath-Verlag przeciwko OHIM — Sembella (Rebella) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Rebella — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy SEMBELLA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 — Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) rozporządzenia nr 207/2009).....	19
2014/C 71/35	Sprawa T-47/13: Wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2014 r. — Goldsteig Käsereien Bayerwald przeciwko OHIM — Vieweg (goldstück) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego goldstück — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy GOLDSTEIG — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	20

2014/C 71/36	Sprawa T-68/13: Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. — Novartis przeciwko OHIM (CARE TO CARE) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego CARE TO CARE — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	20
2014/C 71/37	Sprawa T-174/13 P: Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. — Komisja przeciwko BO (Odwołanie — Służba publiczna — Personel kontraktowy — Zabezpieczenie społeczne — Refundacja kosztów transportu — Koszty transportu z powodów językowych — Artykuł 19 ust. 2 przepisów wspólnych dotyczących ubezpieczenia chorobowego urzędników Wspólnot Europejskich — Część II, rozdział 12 pkt 2.5 ogólnych przepisów wykonawczych dotyczących refundacji kosztów leczenia)	20
2014/C 71/38	Sprawa T-134/12: Postanowienie Sądu z dnia 13 stycznia 2014 r. — Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie — Umowy dotyczące pomocy finansowej Unii na rzecz projektów w dziedzinie badań i rozwoju — Zarzut niedopuszczalności — Brak zmiany kwalifikacji żądań — Niedopuszczalność)	21
2014/C 71/39	Sprawy połączone T-116/13 P i T-117/13 P: Postanowienie Sądu z dnia 13 stycznia 2014 r. — Lebedef przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowania w sprawie oceny w 2008 r. i w 2009 r. — Zwolnienie z obowiązku świadczenia pracy w połowie wymiaru czasu pracy do celów związkowej działalności przedstawicielskiej — Sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej obejmujące zadania wykonywane w zatrudniającej jednostce — Wyznaczenie przez związek zawodowy — Odrzucenie skarg w pierwszej instancji jako oczywiście bezzasadnych — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne)	21
2014/C 71/40	Sprawa T-303/13: Postanowienie Sądu z dnia 14 stycznia 2014 r. — Miettinen przeciwko Radzie (Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Opinia służby prawnej Rady — Odmowa dostępu — Ujawnienie po wniesieniu skargi — Następcza bezprzedmiotowość sporu — Brak interesu prawnego — Umorzenie postępowania)	22
2014/C 71/41	Sprawa T-650/13: Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2013 r. — Lomnici przeciwko Parlamentowi	22
2014/C 71/42	Sprawa T-677/13: Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2013 r. — Axa Versicherung przeciwko Komisji	22
2014/C 71/43	Sprawa T-717/13: Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2013 r. — Chair Entertainment Group przeciwko OHIM — Libelle (SHADOW COMPLEX)	23
2014/C 71/44	Sprawa T-718/13: Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2013 r. — The Directv Group przeciwko OHIM — Bolloré (DIRECTV)	24
2014/C 71/45	Sprawa T-720/13: Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2013 r. — Gat Microencapsulation przeciwko OHIM — BASF (KARIS)	24
2014/C 71/46	Sprawa T-8/14: Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2014 r. — Mogyi przeciwko OHMI (Just crunch it...)	25
2014/C 71/47	Sprawa T-9/14: Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2014 r. — Mogyi przeciwko OHMI (Just crunch it...)	25
2014/C 71/48	Sprawa T-13/14: Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2014 r. — Węgry przeciwko Komisji	25
2014/C 71/49	Sprawa T-14/14: Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2014 r. — Islamic Republic of Iran Shipping Lines i in. przeciwko Radzie	26

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2014/C 71/50	Sprawa T-45/14: Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2014 r. — HTTS i Bateni przeciwko Radzie	27
2014/C 71/51	Sprawa T-54/14: Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2014 r. — Goldfish i in. przeciwko Komisji	28
2014/C 71/52	Sprawa T-136/13: Postanowienie Sądu z dnia 14 stycznia 2014 r. — Hanwha SolarOne i in. przeciwko Parlamentowi i in.	28
2014/C 71/53	Sprawa T-555/13: Postanowienie Sądu z dnia 10 stycznia 2014 r. — MHCS przeciwko OHIM — Compañía Vinícola del Norte de España (ICE IMPERIAL)	28

Sąd do spraw Służby Publicznej

2014/C 71/54	Sprawa F-60/09 RENV: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 17 października 2013 r. — Birkhoff przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Przekazanie sprawy do Sądu po uchyleniu rozstrzygnięcia — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu — Dziecko dotknięte poważną chorobą lub niepełnosprawnością niepozwalającymi na samodzielne utrzymanie — Wniosek o przedłużenie okresu wypłacania dodatku)	29
2014/C 71/55	Sprawa F-15/10: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 11 grudnia 2013 r. — Andres i in. przeciwko EBC (Służba publiczna — Personel EBC — Reforma systemu ubezpieczeń — Zamrożenie planu emerytalnego — Implementacja systemu emerytalnego — Zasięgnięcie opinii komitetu nadzorującego — Zasięgnięcie opinii komitetu pracowniczego — Zasięgnięcie opinii Rady Prezesów — Powtarzana co trzy lata ewaluacja planu emerytalnego — Naruszenie warunków zatrudnienia — Oczywisty błąd w ocenie — Zasada proporcjonalności — Prawa nabyte — Zasada pewności prawa i przewidywalności — Obowiązek informowania)	29
2014/C 71/56	Sprawa F-92/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 16 września 2013 r. — Faita przeciwko EKES (Służba publiczna — Mobbing — Wniosek o udzielenie wsparcia — Uzasadnienie decyzji)	30
2014/C 71/57	Sprawa F-124/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 30 września 2013 r. — Possanzini przeciwko Frontexowi (Służba publiczna — Personel Frontexu — Członek personelu tymczasowego — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej zawierające negatywne oceny zatwierdzającego nieprzedstawione zainteresowanemu — Nieprzedłużenie umowy zawartej na czas określony — Decyzja oparta na opinii zatwierdzającego — Prawo do obrony — Naruszenie — Spór o charakterze majątkowym — Nieograniczone prawo orzekania)	30
2014/C 71/58	Sprawy połączone F-20/12 i F-43/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 16 września 2013 r. — Wurster przeciwko EIGE (Służba publiczna — Personel EIGE — Członek personelu tymczasowego — Procedura oceny zdolności zarządczych pracowników EIGE nowo zatrudnionych na średnim szczeblu zarządczym — Przeniesienie z urzędu na stanowisko poza szczeblem zarządczym — Prawo do bycia wysłuchanym — Zakres stosowania prawa — Odnotowanie z urzędu — Zmiana uzasadnienia dokonana przez sąd z urzędu)	31
2014/C 71/59	Sprawy połączone F-23/12 i F-30/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 16 września 2013 r. — Glantenay i in. przeciwko Komisji (Służba publiczna — Konkurs otwarty — Ogłoszenie o konkursie EPSO/AD/204/10 — Nabór na podstawie dokumentów poświadczających kwalifikacje — Wykluczenie kandydatów bez rozpatrzenia ich dyplomów oraz doświadczenia zawodowego)	31

2014/C 71/60	Sprawa F-38/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 30 września 2013 r. — BP przeciwko FRA (Służba publiczna — Personel Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej — Członek personelu kontraktowego — Niezawarcie kolejnej umowy o pracę na czas określony ze skutkiem zawarcia umowy na czas nieokreślony — Przeniesienie do innego departamentu do czasu wygaśnięcia umowy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie i zadośćuczynienie) 32	32
2014/C 71/61	Sprawa F-46/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 16 września 2013 r. — Höpcke przeciwko Komisji (Służba publiczna — Konkurs otwarty — Ogłoszenie o konkursie EPSO/AST/111/10 — Niewpisanie na listę rezerwową — Instrukcja dotycząca zredagowania tekstu o pewnej minimalnej długości — Niezastosowanie się) 32	32
2014/C 71/62	Sprawa F-52/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 7 listopada 2013 r. — Cortivo przeciwko Parlamentowi (Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytury i renty — Współczynnik korygujący — Państwo członkowskie miejsca zamieszkania — Pojęcie — Główne miejsce zamieszkania — Podział miejsca zamieszkania między dwoma państwami członkowskimi — Dokumenty potwierdzające — Uzasadnione oczekiwania) 32	32
2014/C 71/63	Sprawy połączone F-72/12 i F-10/13: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 21 listopada 2013 r. — Roulet przeciwko Komisji (Służba publiczna — Wynagrodzenie — Artykuł 66 regulaminu pracowniczego — Były członek personelu tymczasowego w grupie zaszeregowania AD 12 — Zatrudnienie w charakterze urzędnika w grupie zaszeregowania AD 6 — Wypłacanie wynagrodzenia równoważnego urzędnikowi w grupie zaszeregowania AD 12 — Oczywisty błąd — Zwrot nadpłaconych kwot na mocy art. 85 regulaminu pracowniczego) 33	33
2014/C 71/64	Sprawa F-84/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 16 września 2013 r. — CN przeciwko Radzie (Służba publiczna — Artykuł 78 regulaminu pracowniczego — Komitet ds. inwalidztwa — Sprawozdanie lekarskie — Dane medyczne o charakterze psychiatrycznym lub psychologicznym — Tajemnica lekarska — Dostęp — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie i zadośćuczynienie) 33	33
2014/C 71/65	Sprawa F-113/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 11 grudnia 2013 r. — Balionyte-Merle przeciwko Komisji (Służba publiczna — Konkurs otwarty — Ogłoszenie o konkursie EPSO/AD/204/10 — Nieumieszczenie na liście rezerwy kadrowej — Ocena kompetencji ogólnych kandydatów — Ocena na podstawie osiągnięć kandydatów podczas egzaminów przeprowadzonych na etapie oceny zintegrowanej — Spójność między oceną wyrażoną liczbowo i komentarzami umieszczonymi w paszporcie kompetencji) 34	34
2014/C 71/66	Sprawa F-122/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 21 listopada 2013 r. — Arguelles Arias przeciwko Radzie Unii Europejskiej (Służba publiczna — Członek personelu kontraktowego — Umowa na czas nieokreślony — Wypowiedzenie — Zajmowane stanowisko wymagające posiadania zaświadczenia o pozytywnym przejściu postępowania sprawdzającego — Odmowa wydania zaświadczenia przez krajowy organ ds. bezpieczeństwa — Odmienna decyzja organu odwoławczego — Rozstrzygnięcie krajowego organu ds. bezpieczeństwa i organu odwoławczego niewiążące organu upoważnionego do zawierania umów zatrudnienia) 34	34
2014/C 71/67	Sprawa F-60/09 DEP: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 5 grudnia 2013 r. — Birkhoff przeciwko Komisji (Służba publiczna — Postępowanie — Ustalenie kosztów — Umorzenie postępowania) 34	34
2014/C 71/68	Sprawa F-49/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 2 grudnia 2013 r. — Pachtitis przeciwko Komisji (Służba publiczna — Konkurs otwarty EPSO/AD/77/06 — Dostęp do dokumentów — Wnioski o dostęp do odpowiedzi w testach wstępnych — Unieważnienie wyników testów — Brak interesu prawnego — Umorzenie postępowania) 35	35
2014/C 71/69	Sprawa F-127/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 17 października 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Artykuł 34 §§ 1 i 6 regulaminu postępowania — Skarga wniesiona faksem w terminie do wniesienia skargi powiększonym o dziesięciodniowy termin uwzględniający odległość — Skarga wniesiona pocztą w ciągu dziesięciu kolejnych dni — Brak identyczność pomiędzy jedną a drugą — Przekroczenie terminu do wniesienia skargi) 35	35

2014/C 71/70	Sprawa F-133/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 12 grudnia 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Odpowiedzialność poza-umowna Unii — Naprawienie szkody wynikającej z przesłania przez instytucję do adwokata skarżącego pisma dotyczącego kosztów obciążających skarżącego — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna, a w części oczywiście bezzasadna — Artykuł 94 regulaminu postępowania) 35	35
2014/C 71/71	Sprawa F-145/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 17 października 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Artykuł 34 §§ 1 i 6 regulaminu postępowania — Skarga wniesiona faksem w terminie do wniesienia skargi powiększonym o dziesięciodniowy termin uwzględniający odległość — Skarga wniesiona pocztą w ciągu dziesięciu kolejnych dni — Brak identyczność pomiędzy jedną a drugą — Przekroczenie terminu do wniesienia skargi) 36	36
2014/C 71/72	Sprawa F-47/13: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 12 grudnia 2013 r. — JJ (*) przeciwko Radzie (Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansu (2012) — Decyzja o nieawansowaniu skarżącego — Przeniesienie do innej instytucji w trakcie postępowania w sprawie awansu poprzedzającego postępowanie, podczas którego ewentualna decyzja o awansie doszłaby do skutku — Instytucja właściwa do wydania decyzji o awansowaniu przeniesionego urzędnika) 36	36
2014/C 71/73	Sprawa F-134/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 27 stycznia 2014 r. — Loescher przeciwko Radzie 36	36
2014/C 71/74	Sprawa F-136/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 27 stycznia 2014 r. — Carpenito przeciwko Radzie 37	37
2014/C 71/75	Sprawa F-49/13: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 23 października 2013 r. — Moragrega Arroyo przeciwko Radzie 37	37

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

*(2014/C 71/01)***Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej**

Dz.U. C 61 z 1.3.2014.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 52 z 22.2.2014.

Dz.U. C 45 z 15.2.2014.

Dz.U. C 39 z 8.2.2014.

Dz.U. C 31 z 1.2.2014.

Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Dz.U. C 15 z 18.1.2014.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 5 listopada 2013 r. — Nóra Baczó, János István Vizsnyiczai przeciwko Raiffeisen Bank Zrt.

(Sprawa C-567/13)

(2014/C 71/02)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Nóra Baczó y János István Vizsnyiczai

Strona pozwana: Raiffeisen Bank Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest niekorzystne dla konsumenta postępowanie sądowe, w którym powód w sporze przed sądem rejonowym o unieważnienie umowy (ogólnych warunków umowy) wnosi również w pozwie o uznanie jednego z warunków umowy będącej przedmiotem sporu za nieuczciwy, przez co daje podstawy do tego, by właściwy był inny sąd, sąd okręgowy (törvényszék), skoro w sporze wszczętym przez drugą stronę umowy konsument może powołać się przed sądem rejonowym na nieuczciwy charakter warunku umowy⁽¹⁾, a przekazanie sprawy do sądu okręgowego powoduje obciążenie konsumenta większymi kosztami?
- 2) Czy sytuacja stałaby się bardziej wyrównana, gdyby konsument również mógł podnieść we wszczętym przez siebie przed sądem rejonowym postępowaniu o unieważnienie umowy nieuczciwy charakter określonych warunków tej umowy, przy czym ten sąd rejonowy nadal zachowywałby swoją właściwość?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 12 listopada 2013 r. — Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG przeciwko Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

(Sprawa C-573/13)

(2014/C 71/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG

Strona pozwana: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis art. 23 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 1008/2008/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ostateczna cena, którą należy zapłacić, powinna być wskazana w ramach elektronicznego systemu rezerwacji przy pierwszej informacji o cenach za przewozy lotnicze?
- 2) Czy przepis art. 23 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 1008/2008/WE należy interpretować w ten sposób, że ostateczna cena, którą należy zapłacić, powinna być wskazana w ramach elektronicznego systemu rezerwacji jedynie w stosunku do konkretnie wybranego przez klienta przewozu lotniczego, czy też w odniesieniu do każdego z wyświetlonych przewozów?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty, Dz.U. L 293, s. 3.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pesti Közpointi Kerületi Bíróság (Węgry) w dniu 20 listopada 2013 r. — Martin Meat Kft. przeciwko Géza Simonfay, Ulrich Salburg

(Sprawa C-586/13)

(2014/C 71/04)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Pesti Közpointi Kerületi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Martin Meat Kft..

Strona pozwana: Géza Simonfay, Ulrich Salburg.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z prawem Unii, a w szczególności z definicją „wynajmu siły roboczej” ujętą w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydanym w sprawach połączonych C-307/09 do C-309/09⁽¹⁾, należy mówić o wynajmie siły roboczej, jeżeli zleceniobiorca zobowiązuje się za pomocą swoich własnych pracowników do przetworzenia półtuszy wołowych w ubojni zleceniodawcy w wynajmowanych przez niego pomieszczeniach i do ich pakowania w formie gotowych do sprzedaży opakowań, tak że zleceniobiorcy przysługuje wynagrodzenie w zależności od kilogramów przetworzonego mięsa i zleceniobiorca zgadza się na obniżenie umówionej ceny przetworzonego mięsa w przypadku gdy nie będzie ono wystarczającej jakości, oraz biorąc pod uwagę również to, że w przyjmującym państwie członkowskim zleceniobiorca świadczy usługi wyłącznie na rzecz jednego i tego samego zleceniodawcy, oraz że to zlecający zobowiązuje się do kontroli prac przetwórstwa mięsa?
- 2) Czy podstawowa zasada, którą zawiera wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach połączonych C-307/09 do C-309/09, zgodnie z którą można ograniczyć wynajem siły roboczej w trakcie obowiązywania przepisów przejściowych dotyczących swobody przepływu pracowników ujętych w akcie przystąpienia państw członkowskich wstępujących do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r., jest stosowana również do oddelegowania pracowników dokonanego w ramach wynajmu siły roboczej, przez który przedsiębiorstwo z siedzibą w państwie członkowskim, które wstąpiło do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. oddelegowuje pracowników do Austrii, jeżeli owo oddelegowanie następuje w sektorze chronionym zgodnie z aktem o przystąpieniu?

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości (druga izba) z dnia 10 lutego 2011 r.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 19 listopada 2013 r. — F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(Sprawa C-589/13)

(2014/C 71/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

Strona pozwana: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 56 WE (obecnie art. 63 TFUE) należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on systemowi opodatkowania uzyskanych przez austriacką fundację prywatną przychodów z kapitału i dochodów ze zbycia udziałów, który to system przewiduje opodatkowanie fundacji prywatnej w formie „podatku tymczasowego” w celu zapewnienia w kraju jednorazowego opodatkowania jedynie w wypadku, w którym na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania u podmiotu będącego beneficjentem przysporzenia ze strony fundacji prywatnej przewidziana jest ulga od podatku od przychodów z kapitału, którym zwykle są obciążone takie przysporzenia?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 21 listopada 2013 r. — „go fair” Zeitarbeit OHG przeciwko Finanzamt Hamburg-Altona

(Sprawa C-594/13)

(2014/C 71/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „go fair” Zeitarbeit OHG

Strona pozwana: Finanzamt Hamburg-Altona

Pytania prejudycjalne

- 1) W przedmiocie wykładni art. 132 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾:

- a) Czy państwo członkowskie może wykonywać przyznane mu uprawnienia dyskrecjonalne w zakresie uznania za podmiot o charakterze społecznym w ten sposób, że uznaje ono wprawdzie osoby świadczące usługi na rzecz kas społeczno-opiekuńczych, nie uznaje jednak personelu opiekuńczego posiadającego uprawnienia państwowe, świadczącego usługi bezpośrednio na rzecz osób wymagających opieki?
- b) W przypadku gdy personel opiekuńczy posiadający uprawnienia państwowe należy uważać za podmiot o charakterze społecznym: Czy uznanie agencji pracy tymczasowej, delegującej personel opiekuńczy posiadający uprawnienia państwowe do uznanych instytucji opiekuńczych (instytucji przejmujących), wynika z uznania delegowanego personelu?
- 2) W przedmiocie wykładni art. 134 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej:

Czy zapewnienie personelu opiekuńczego posiadającego uprawnienia państwowe w celu świadczenia usług opiekuńczych przez instytucję przejmującą (użytkownika) jest niezbędne jako transakcja ściśle związana z opieką i pomocą społeczną, jeśli instytucja przejmująca nie może prowadzić działalności bez personelu?

(¹) Dz.U. L 347, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-364/10 Duravit AG i in. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 25 listopada 2013 r. przez Duravit AG i in.

(Sprawa C-609/13 P)

(2014/C 71/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA (przedstawiciele: Dr. U. Soltész, LL.M. i C. von Köckritz, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 16 września 2013 r. w sprawie T-364/10 w zakresie, w jakim oddalił skargę wnoszących odwołanie;
- Stwierdzenie pełnej nieważności art. 1 ust. 1, art. 2 i 3 decyzji Komisji z dnia 23 czerwca 2010 r. w sprawie C(2010) 4185 wersja ostateczna w sprawie COMP/39.092 — instalacje sanitarne do łazienek na podstawie art. 263 ust. 4 TFUE w części, w jakiej dotyczy wnoszących odwołanie;
- Posiłkowo (do żądania drugiego) uchylenie lub znaczne obniżenie grzywien nałożonych we wspomnianej decyzji na wnoszących odwołanie;
- W dalszej kolejności (do żądań drugiego i trzeciego) skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd zgodnie z oceną prawną zawartą w wyroku Trybunału;
- W każdym razie obciążenie Komisji kosztami wnoszących odwołanie w postępowaniu przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Po pierwsze, Sąd naruszył art. 31 rozporządzenia nr 1/2003, domniemanie niewinności i prawo do rzetelnego procesu (art. 47 i art. 48 ust. 1 w związku z art. 52 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 i 2 EKPC), gdyż odmówił nieograniczonej kontroli zaskarżonej decyzji, o którą wyraźnie wniesiono, przyjął założenie domniemania prawidłowości ustaleń faktycznych i prawnych Komisji i nie skorzystał wystarczająco z przysługującej mu swobody przy ustalaniu grzywiny.

Po drugie, Sąd naruszył art. 263 TFUE, prawo skarżących do skutecznego środka prawnego (art. 47 ust. 1 karty) i zasadę równości stron, wykonując w sposób niewystarczający swoją kontrolę legalności i przekraczając jej granice na niekorzyść wnoszących odwołanie.

Po trzecie, Sąd wypaczył treść akt pod wieloma względami w sposób oczywisty i istotny dla rozstrzygnięcia i w następstwie tego naruszył prawo i uznane zasady postępowania dowodowego.

Po czwarte, Sąd dopuścił się błędów proceduralnych i naruszył art. 48 § 2 regulaminu postępowania, prawo skarżących do obrony oraz ich prawo do rzetelnego postępowania i zasadę równości stron, posługując się dowodami niedopuszczalnymi i przedłożonymi po terminie oraz spóźnioną argumentacją Komisji na niekorzyść wnoszących odwołanie i odrzucając niezgodnie z prawem wszystkie wnioski dowodowe wnoszących odwołanie z niewystarczającym uzasadnieniem.

Po piąte, Sąd błędnie zastosował art. 101 TFUE i naruszył swój obowiązek uzasadnienia, stwierdzając, że Komisja słusznie obciążyła wnoszących odwołanie udziałem w jednolitym naruszeniu dotyczącym różnych produktów z zakresu kranów i mocowań, kabin prysznicowych i ceramicznych urządzeń sanitarnych.

Po szóste, Sąd błędnie zastosował art. 101 TFUE, stosując na podstawie art. 101 ust. 1 TFUE niewłaściwe kryterium do oceny wymiany informacji, przyjmując obowiązek zdystansowania się wnoszących odwołanie od dyskusji podmiotów niekonkurujących i oceniając rzekome „próby porozumień” przy szczególnych okazjach w ramach związków obejmujących wiele produktów jako popełnione naruszenie art. 101 TFUE.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 13 września 2013 r. w sprawie T-111/11, ClientEarth przeciwko Komisji, wniesione w dniu 26 listopada 2013 r. przez ClientEarth

(Sprawa C-612/13 P)

(2014/C 71/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: ClientEarth (przedstawiciel: adwokat P. Kirch)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 13 września 2013 r. w sprawie T-111/11;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi na jego poparcie trzy zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia prawa przez Sąd poprzez dokonanie błędnej wykładni wyrażenia „śledztwo [dochodzenie]” i „naruszyłoby ochronę [...] celu [...] śledztwa [dochodzenia]” zawartych w art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001⁽¹⁾.

Sąd popełnił błąd, stwierdzając w sposób kategoryczny, że „sporne badania wchodzą w zakres dochodzenia Komisji w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001”.

Według pierwszej części tego zarzutu Sąd dokonał błędnej wykładni terminu „śledztwo [dochodzenie]”.

Część druga zarzutu : nawet przy założeniu, że było prowadzone dochodzenie, Sąd naruszył prawo, dokonując błędnej wykładni wyrażenia „naruszać”. Sąd powiązał pojęcie ujawnienia z pojęciem naruszenia, bez konkretnego wskazania, w jaki dokładnie sposób ujawnienie miałyby naruszać „cel” dochodzenia.

- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia przez Sąd prawa poprzez naruszenie art. 4 ust. 1, 2 i 4 konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, podpisanej w Aarhus, w Danii, w dniu 25 czerwca 1998 r. i zatwierdzonej decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r.⁽²⁾

Zarzut ten obejmuje pięć argumentów. Po pierwsze, Sąd popełnił błąd, stosując zawężająco obowiązek dokonania wykładni art. 4 ust. 4 lit. c) konwencji z Aarhus. Po drugie, Sąd popełnił błąd przy zastosowaniu spornego środka w świetle konwencji z Aarhus. Po trzecie, Sąd popełnił błąd w związku ze spoczywającym na nim obowiązkiem dokonania wykładni konwencji z Aarhus zgodnie ze zwyczajowym prawem międzynarodowym. Po czwarte, Sąd popełnił błąd, odmawiając bezpośredniego zastosowania art. 4 i 4 ust. 4 lit. c) konwencji z Aarhus. Wreszcie, Sąd błędnie zastosował prawo, dopuszczając odstępstwo od stosowania konwencji z Aarhus oparte na „specyficznych cechach” Unii Europejskiej.

- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia przez Sąd art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1367/2006⁽³⁾, a także art. 4 ust. 2 in fine, oraz art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001.

Sąd naruszył prawo, opierając odmowę uznania istnienia nadrzędnego interesu publicznego dotyczącego ujawnienia wyłącznie na analizie argumentów podniesionych przez skarżącą. To podejście jest sprzeczne z postanowieniami nr 1049/2001, a także z odnośnym orzecznictwem. Argumenty podnoszone w tym względzie przez stronę skarżącą nie mogą same w sobie być powodem zanegowania istnienia nadrzędnego interesu publicznego, ponieważ prawo nie nakłada na skarżącego ciężaru dowiedzenia nadrzędnych okoliczności. Wyważenie interesów wchodzących w grę, jeśli chodzi o ujawnienie, spoczywa na instytucji, której ujawnienie dotyczy.

- (¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).
- (²) 2005/370/CE: Decyzja Rady z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (Dz.U. L 124, s. 1).
- (³) Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 13 września 2013 r. w sprawie T-214/11 ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) przeciwko Europejskiemu Urzędowi do spraw Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), wniesione w dniu 27 listopada 2013 r. przez ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

(Sprawa C-615/13 P)

(2014/C 71/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (przedstawiciele: P. Kirch, avocat)

Druga strona postępowania: Europejski Urząd do spraw Bezpieczeństwa Żywności

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 13 września 2013 r. w sprawie T-214/11;
- obciążenie Europejskiego Urzędu do spraw Bezpieczeństwa Żywności wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie opierają je na trzech zarzutach.

- 1) Pierwszy z nich dotyczy błędnego zastosowania prawnego pojęcia „danych osobowych”, które zostało określone w art. 2 rozporządzenia nr 45/2001 (¹).

Sąd miał dopuścić się błędu stwierdzając, że kombinacja nazw i opinii stanowi dane osobowe. Koncepcja „danych osobowych” nie obejmuje opinii wyrażonych w ramach uczestnictwa w publicznie działającej komisji, do której będący ekspertami członkowie — których nazwiska i inne dane osobowe są dostępne publicznie — zostali powołani ze względu na ich potwierdzone doświadczenie.

- 2) Drugi zarzut dotyczy błędnego zastosowania art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001 (²) oraz art. 8 lit. b) rozporządzenia nr 45/2001 w zakresie dotyczącym zakresu, procedury i istoty tych przepisów, w szczególności ze względu na brak wzięcia pod uwagę i wyważenia interesów chronionych za pomocą tych środków.

Sąd nie uwzględnił w pełni wszystkich tych mających zastosowanie przepisów: art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001 oraz art. 8 lit. b) rozporządzenia nr 45/2001. Nie wziął on pod uwagę i nie wyważył chronionych za pomocą tych dwóch środków odmiennych interesów.

- 3) Trzeci zarzut odwołania dotyczy naruszenia art. 5 TUE ze względu na nałożenie na wnoszące odwołanie nieproporcjonalnego ciężaru dowodu poprzez wymaganie od nich wykazania konieczności przekazania informacji i zakresu podlegających ochronie uprawnionych interesów.

- (¹) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8, s. 1)
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Gliwicach (Polska) w dniu 2 grudnia 2013 r. — Adarco Invest Sp. z o.o. w Petrosani w Rumunii Oddział w Polsce w Tarnowskich Górach

(Sprawa C-629/13)

(2014/C 71/10)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Gliwicach

Strona w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Adarco Invest sp. z o.o. w Petrosani w Rumunii
Oddział w Polsce w Tarnowskich Górach

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49 i art. 54 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. I Jedenastej dyrektywy Rady dotyczący wymogów ujawniania informacji odnośnie do oddziałów utworzonych w Państwie Członkowskim przez niektóre rodzaje spółek podlegające prawu innego państwa⁽¹⁾ stoją na przeszkodzie temu, by w państwie członkowskim odmawiano wykreślenia z Krajowego Rejestru Sądowego (KRS), oddziału spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, o ile nie doszło do przeprowadzenia likwidacji tego oddziału w trybie przewidzianym dla likwidacji krajowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, w sytuacji gdy w stosunku do oddziału spółki krajowej wykreślenie z rejestru oddziału tej spółki nie wymaga przeprowadzenia takiej procedury? Przy tym w przypadku spółek krajowych oddziały są wpisywane wyłącznie w rejestrze spółki krajowej a spółka ta ma obowiązek składania skonsolidowanego sprawozdania finansowego obejmującego spółkę macierzystą wraz z jej oddziałami, natomiast oddziały spółek zagranicznych są zarejestrowane w KRS i składają do rejestru wyłącznie sprawozdanie finansowe oddziału.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395, s. 36; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 17 Tom 01 P. 100 — 103

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska) w dniu 3 grudnia 2013 r. — Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji z siedzibą w Warszawie przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Sprawa C-633/13)

(2014/C 71/11)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji z siedzibą w Warszawie

Strona pozwana: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Pytanie prejudycjalne

Czy artykuł 13 ust. 1 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie)⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że w ramach obowiązków związanych z kontrolą cen, krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć na operatorów posiadających znaczącą pozycję na rynku

obowiązek polegający na zakazie stosowania zawyżonych stawek za zakańczanie połączeń głosowych w sieci telefonicznej takich operatorów?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s. 7; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 13 Tom 29 P. 323 — 336

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Hiszpania) w dniu 5 grudnia 2013 r. — Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito przeciwko Evaristo Méndez Sena i in.

(Sprawa C-645/13)

(2014/C 71/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

Strona pozwana: Evaristo Méndez Sena, Edelmira Pérez Vicente, Daniel Méndez Senas, Victoriana Pérez Bicentez

Pytania prejudycjalne

1) Czy [art. 7 ust. 1 i 2 dyrektywy 93/13/EWG] należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy ustawodawstwo państwa członkowskiego nie przewiduje środka odwoławczego do sądu wyższej instancji w razie oddalenia w ramach postępowania egzekucyjnego z mienia obciążonego hipoteką wniosku o stwierdzenie nieważności warunku umownego ze względu na jego nieuczciwy charakter, oznacza to, iż nie zapewniono stosownych i skutecznych środków w celu zapobieżenia stałemu stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach zawieranych pomiędzy sprzedawcami i dostawcami a konsumentami oraz że nie jest przestrzegane uprawnienie konsumenta do zwrócenia się do właściwych sądów, aby te określiły, czy pewne warunki umowne, sporządzone do celów ogólnego wykorzystania, mają nieuczciwy charakter, oraz zastosowały stosowne i skuteczne środki w celu zapobieżenia stałemu stosowaniu wspomnianych nieuczciwych warunków?

2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy w celu zapewnienia odpowiedniej i skutecznej ochrony konsumenta przed nieuczciwymi warunkami umownymi sąd krajowy może z urzędu przyznać konsumentowi prawo do kontroli przez sąd wyższej instancji orzeczenia sądu pierwszej instancji oddalającego wniosek o stwierdzenie nieważności warunku umownego ze względu na jego nieuczciwy charakter?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu
12 grudnia 2013 r. — Verder LabTec przeciwko Finanzamt
Hilden**

(Sprawa C-657/13)

(2014/C 71/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verder LabTec GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Finanzamt Hilden

Pytanie prejudycjalne

Czy jest zgodne ze swobodą przedsiębiorczości na podstawie art. 49 TFUE, jeżeli w wypadku przeniesienia składnika majątkowego z krajowego do zagranicznego zakładu tego samego przedsiębiorstwa uregulowanie krajowe przewiduje, że ma miejsce pobranie do celów niezwiązanych z przedmiotem przedsiębiorstwa, powodujące, że poprzez ujawnienie cichych rezerw powstaje zysk związany z pobraniem, a inne uregulowanie krajowe daje możliwość równomiernego rozłożenia tego zysku na pięć albo dziesięć lat gospodarczych?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber)
(Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 grudnia 2013 r. —
C & J Clark International Ltd przeciwko Commissioners
for Her Majesty's Revenue & Customs**

(Sprawa C-659/13)

(2014/C 71/14)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: C & J Clark International Ltd

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006⁽¹⁾ jest nieważne w zakresie, w jakim narusza ono art. 2 ust. 7 lit. b) i art. 9 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego [rozporządzenia (WE) nr 384/96⁽²⁾], zważywszy że Komisja nie zbadała wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych i indywidualne traktowanie, złożonych przez producentów eksportujących w Chinach i Wietnamie, którzy nie zostali objęci wrywkową kontrolą na podstawie art. 17 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego?
- 2) [Or. 10] Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006 jest nieważne w zakresie, w jakim narusza ono art. 2 ust. 7 lit. c) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego [rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96], zważywszy że Komisja nie rozstrzygnęła w terminie trzech miesięcy od wszczęcia dochodzenia wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych, złożonych przez producentów eksportujących w Chinach i Wietnamie, którzy nie zostali objęci wrywkową kontrolą na podstawie art. 17 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego?
- 3) Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006 jest nieważne w zakresie, w jakim narusza ono art. 2 ust. 7 lit. c) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego [rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96], zważywszy że Komisja nie rozstrzygnęła w terminie trzech miesięcy od wszczęcia dochodzenia wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych, złożonych przez producentów eksportujących w Chinach i Wietnamie, którzy zostali objęci wrywkową kontrolą na podstawie art. 17 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego?
- 4) Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006 jest nieważne w zakresie, w jakim narusza ono art. 3, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 4 i art. 17 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego [rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96], zważywszy że liczba współpracujących wspólnotowych producentów przemysłowych nie była wystarczająca, aby Komisja mogła prawidłowo oszacować szkodę, a w konsekwencji prawidłowo ocenić związek przyczynowy?
- 5) Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006 jest nieważne w zakresie, w jakim narusza ono art. 3 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego [rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96] oraz art. 253 WE, zważywszy że dowód zawarty w aktach dochodzenia świadczy o tym, że szkoda dla przemysłu Wspólnoty została oszacowana na podstawie danych zawierających istotne błędy, zaś w rozporządzeniu nie wyjaśniono w żaden sposób dlaczego dowód ten został pominięty?
- 6) Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006 jest nieważne w zakresie, w jakim narusza ono art. 3 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego [rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96], zważywszy że skutki innych czynników, o których wiadomo że powodują szkody, nie zostały wyodrębnione i rozróżnione od skutków przywozów stanowiących rzekomo dumping?

7) W jakim zakresie sądy państw członkowskich mogą polegać na wykładni rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006, której dokonał Trybunał Sprawiedliwości w sprawach C-249/10P Brosmann i C-247/10 P Zhejiang Aokang, aby uznać, że należności celne nie były prawnie należne w rozumieniu art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego [rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽³⁾] w wypadku przedsiębiorstw, które — tak jak wnoszący odwołanie w sprawach Brosmann i Zhejiang Aokang — nie zostały objęte wyrywkową kontrolą, ale przedłożyły wnioski o traktowanie na zasadach rynkowych i indywidualne traktowanie, które to wnioski nie zostały rozpatrzone?

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładające ostateczne cła antidumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. L 275, s. 1)
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, s. 1 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 11, t. 10, s. 45)
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, s. 1 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 2, t. 4, s. 307)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā apgabaltiesa (Łotwa) w dniu 13 grudnia 2013 r. — VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija”, Latvijas Republikas Satiksmes ministrija pretī Kaspars Nīmanis

(Sprawa C-664/13)

(2014/C 71/15)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Administratīvā apgabaltiesa.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija”, Latvijas Republikas Satiksmes ministrija.

Strona pozwana: Kaspars Nīmanis.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 12 dyrektywy 2006/126/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy w związku z pierwszym zdaniem drugiego motywu tej dyrektywy, powinien być interpretowany w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, które stanowi, że jedynym sposobem wykazania, że dana osoba ma miejsce zwykłego pobytu w rzeczonym państwie (Łotwa), jest zgłoszenie miejsca zamieszkania tej osoby?. Przez „zgłoszone miejsce zamieszkania” należy rozumieć obowiązek danej osoby zgodnie

z uregulowaniem krajowym wpisania się do rejestru państwowego w celu podania do wiadomości jej dostępności pod zadeklarowanym adresem dla celów jej stosunków prawnych z państwem i administracją lokalną.

⁽¹⁾ Dz.U. L 403, s. 18.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 17 grudnia 2013 r. — VĮ „Indėlių ir investicijų draudimas” i Nėmaniūnas

(Sprawa C-671/13)

(2014/C 71/16)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: VĮ „Indėlių ir investicijų draudimas” i Virgilijus Vidutis Nėmaniūnas

Druga strona postępowania: Vitoldas Guliavičius i bank „Snoras”, w likwidacji

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 2 dyrektywy 94/19 ⁽¹⁾ w związku z załącznikiem I pkt 12 do tej dyrektywy należy rozumieć i interpretować w ten sposób, że jeżeli państwo członkowskie wyłącza możliwość korzystania z gwarancji przez deponentów instytucji kredytowej posiadających wyemitowane przez nią papiery wartościowe (świadczenia depozytowe), wyłączenie to może zostać zastosowane jedynie w wypadkach gdy rzeczony świadczenia depozytowe posiadają wszystkie cechy instrumentu finansowego w rozumieniu dyrektywy 2004/39 ⁽²⁾ (z uwzględnieniem również innych aktów prawa Unii, przykładowo rozporządzenia nr 25/2009 Europejskiego Banku Centralnego) w tym zbywalność na rynku wtórnym?
- 2) Czy jeżeli dane państwo członkowskie postanawia transponować dyrektywy 94/19 i 97/9 ⁽³⁾ do prawa krajowego w sposób taki, iż systemy ochrony deponentów i inwestorów są ustanowione w tym samym akcie ustawodawczym (ustawie), art. 7 ust. 2 dyrektywy 94/19 w związku z załącznikiem I pkt 12 do tej dyrektywy oraz art. 2 ust. 2 dyrektywy 97/9 należy, w świetle art. 2 ust. 3 dyrektywy 97/9, rozumieć i interpretować w ten sposób, że posiadacze świadczeń depozytowych i obligacji nie mogą nie być objęci żadnym z systemów ochrony (gwarancji) dla celów rzeczonych dyrektyw?

- 3) Czy w świetle okoliczności, iż zgodnie z przepisami krajowymi żaden z możliwych systemów ochrony przewidzianych w dyrektywach 94/19 i 97/19 nie ma zastosowania do posiadaczy świadectw depozytowych i obligacji wyemitowanych przez instytucję kredytową:
- a) art. 3 ust. 1 w związku z art. 7 ust. 1 (w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2009/14) i art. 10 ust. 1 dyrektywy 94/19 oraz art. 1 ust. 1 te same dyrektywy definiujący pojęcie depozytu są jasne, szczegółowe, bezwarunkowe i tworzą prawa podmiotowe w stopniu wystarczającym dla umożliwienia jednostkom powoływania się na nie przed sądem krajowym na poparcie swych powództw o rekompensatę względem utworzonego przez państwo organu gwarancyjnego odpowiedzialnego za zapłatę rzeczony rekompensaty?
- b) art. 2 ust. 2 i art. 4 ust. 1 dyrektywy 97/9 są jasne, szczegółowe, bezwarunkowe i tworzą prawa podmiotowe w stopniu wystarczającym dla umożliwienia jednostkom powoływania się na nie przed sądem krajowym na poparcie swych powództw o rekompensatę względem utworzonego przez państwo organu gwarancyjnego odpowiedzialnego za zapłatę rzeczony rekompensaty?
- c) w wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytania 3 lit. a) i 3 lit. b), który z dwóch możliwych systemów ochrony powinien wybrać sąd krajowy w celu rozstrzygnięcia sporu pomiędzy jednostką i instytucją kredytową, w którym uczestniczy utworzony przez państwo organ gwarancyjny odpowiedzialny za zarządzanie systemami ochrony deponentów i inwestorów?
- 4) Czy art. 2 ust. 2 i art. 4 ust. 2 dyrektywy 97/9 (w związku z załącznikiem I do rzeczony dyrektywy) należy rozumieć i interpretować w ten sposób, że przepisy te stoją na przeszkodzie uregulowaniom krajowym wedle których system rekompensat dla inwestorów nie ma zastosowania do inwestorów posiadających papiery wartościowe wyemitowane przez instytucję kredytową z uwagi na rodzaj instrumentów finansowych (papiery wartościowe) i ze względu na okoliczność, że ubezpieczony podmiot (instytucja kredytowa) nie przeniósł ani nie wykorzystał środków finansowych lub papierów wartościowych inwestorów bez ich zgody? Czy w ramach interpretacji wspomnianych przepisów dyrektywy 97/9 w zakresie ochrony inwestorów znaczenie ma okoliczność, że instytucja kredytowa, która wyemitowała papiery wartościowe — emitent jest jednocześnie podmiotem przechowującym te instrumenty finansowe (pośrednikiem) i że zainwestowane środki finansowe nie są wyodrębnione względem innych środków finansowych jakimi dysponuje instytucja kredytowa?

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 8 października 2013 r. w sprawie T-545/11 Stichting Greenpeace Nederland i Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 17 grudnia 2013 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-673/13 P)

(2014/C 71/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders, P. Oliver, P. Ondrušek, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu;
- zgodnie z art. 61 statutu Trybunału wydanie orzeczenie ostatecznego w sprawie lub skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi na jego poparcie jeden zarzut dotyczący tego, że Sąd dokonał niewłaściwej wykładni pojęcia informacji, które „dotyczą emisji do środowiska”, wspomnianych w art. 6 ust. 1 rozporządzenia(WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty⁽¹⁾ („rozporządzenia Aarhus”), nie uwzględniając stanowiska Komisji, zgodnie z którym wykładni tego pojęcia należy dokonywać w sposób spójny i harmonijny w świetle pozostałych odnośnych przepisów. Zarzut ten składa się z trzech części:

⁽¹⁾ Dyrektywa 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 135, s. 5).

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz.U. L 84, s. 22).

(i) Sąd popełnił błąd, nie uwzględniając konieczności zapewnienia „wewnętrznej” spójności rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽²⁾ w związku z art. 6 ust. 1 rozporządzenia Aarhus, w świetle art. 4 ust. 4 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska („konwencji z Aarhus”);

- (ii) Sąd nie uwzględnił w sposób należyty postanowień dotyczących poufności zawarte w uregulowaniach sektorowych dotyczących środków ochrony roślin, a mianowicie dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽³⁾ i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽⁴⁾; oraz
- (iii) Sąd popełnił błąd, nie uwzględniając konieczności interpretowania art. 6 ust. 1 rozporządzenia Aarhus w sposób możliwie zgodny z kartą praw podstawowych i Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej („TRIPS”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 264, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 145, s. 43.

⁽³⁾ Dz.U. L 230, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 309, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 23 grudnia 2013 r. — Diageo Brands BV przeciwko Simiramidzie-04 EOOD

(Sprawa C-681/13)

(2014/C 71/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca skargę kasacyjną: Diageo Brands BV

Druga strona postępowania kasacyjnego: Simiramida-04 EOOD

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 34 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 44/2001⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zakres zastosowania tej podstawy odmowy uznania orzeczenia obejmuje również przypadki, w których orzeczenie sądu państwa członkowskiego pochodzenia jest oczywiście sprzeczne z prawem Unii i sąd ten zdał sobie z tego sprawę?
- 2) a) Czy art. 34 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że skutecznemu powołaniu się na tę podstawę odmowy uznania orzeczenia stoi na przeszkodzie okoliczność, że strona postępowania, która powołała się na tę podstawę odmowy uznania orzeczenia, nie wyczerpała wszystkich dostępnych środków odwoławczych w państwie członkowskim pochodzenia orzeczenia?

- b) Jeżeli na pytanie 2a należy udzielić odpowiedzi twierdzącej, to czy sytuacja ulegnie zmianie, jeżeli wniesienie środka zaskarżenia w państwie pochodzenia orzeczenia było bezcelowe, ponieważ należy przyjąć, że nie doprowadziło by to do wydania innego rozstrzygnięcia?

- 3) Czy art. 14 dyrektywy 2004/48⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że zakres zastosowania tego przepisu obejmuje również koszty poniesione przez strony postępowania w związku z toczącym się w państwie członkowskim postępowaniem w przedmiocie żądania odszkodowawczego, jeżeli żądanie i obrona przed tym żądaniem dotyczą podnoszonej odpowiedzialności strony pozwanej z tytułu zajęcia oraz oświadczeń, dokonanych w celu egzekwowania jej prawa do znaku towarowego w innym państwie członkowskim, a w kontekście tym powstaje kwestia uznania wyroku sądu tego drugiego państwa członkowskiego w pierwszym państwie członkowskim?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001 L 12, s. 1)

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 27 grudnia 2013 r. — X AB przeciwko Skatteverket

(Sprawa C-686/13)

(2014/C 71/19)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen.

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: X AB.

Druga strona postępowania: Skatteverket.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49 TFUE i art. 63 TFUE stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, zgodnie z którymi państwo członkowskie siedziby spółki nie przyznaje prawa do odliczenia straty z powodu zmiany kursu walutowego, która stanowi integralną część zysku kapitałowego lub straty kapitałowej w spółce, która ma siedzibę w innym państwie członkowskim w sytuacji, gdy państwo członkowskie siedziby stosuje system, zgodnie z którym zysk kapitałowy albo strata kapitałowa w odniesieniu do takich udziałów są w całości zwolnione z opodatkowania?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 3 stycznia 2014 r. — postępowanie karne przeciwko Thi Bich Ngoc Nguyen i Nadine Schönherr

(Sprawa C-2/14)

(2014/C 71/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Thi Bich Ngoc Nguyen i Nadine Schönherr

Inny uczestnik postępowania: Generalbundesanwalt przy Bundesgerichtshof

Pytanie prejudycjalne

Czy produkty lecznicze zgodnie z definicją dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi⁽¹⁾, zawierające „substancje sklasyfikowane” przez rozporządzenia nr 273/2004⁽²⁾ i nr 111/2005⁽³⁾, zgodnie z art. 2 lit. a) tych rozporządzeń są zawsze wyłączone spod zakresu stosowania tych aktów albo czy należy to jedynie wówczas założyć, gdy produkty lecznicze mają taki skład, że substancje sklasyfikowane w rozumieniu ww. rozporządzeń nie mogą być łatwo wykorzystane lub odzyskane za pomocą łatwych do zastosowania lub ekonomicznie opłacalnych środków?

⁽¹⁾ Dz.U. L 311, s. 67.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych (Dz.U. L 47 s. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. określające zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Wspólnotą a państwami trzecimi (Dz.U. L 22, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia) w dniu 6 stycznia 2014 r. — Christophe Bohez przeciwko Ingrid Wiertz

(Sprawa C-4/14)

(2014/C 71/21)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Christophe Bohez

Strona pozwana: Ingrid Wiertz

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 44/2001⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprawy dotyczące wykonania kary pieniężnej (astreinte) ustanowionej celem zabezpieczenia zobowiązania głównego w ramach sporu w przedmiocie prawa do opieki nad dzieckiem i prawa do kontaktów z dzieckiem nie są objęte zakresem stosowania rozporządzenia?
- 2) Jeżeli wskazane powyżej sprawy są objęte zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 44/2001, czy art. 49 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że kara pieniężna ustanowiona za każdy dzień, zasadniczo wykonywalna w państwie członkowskim pochodzenia w ustanowionej wysokości, w sytuacji gdy jej ostateczna wysokość może się jednak zmienić w związku z wnioskiem lub argumentacją przedstawioną przez dłużnika kary pieniężnej, jest wykonywalna w państwie członkowskim dopiero wówczas, gdy jej wysokość została osobno i ostatecznie określona w państwie członkowskim pochodzenia?
- 3) Jeżeli wskazane powyżej sprawy nie są objęte zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 44/2001, czy art. 47 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2201/2003⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że środki wykonawcze i zabezpieczające dotyczące opieki nad dzieckiem i prawa do kontaktów z dzieckiem należą do procedury wykonania w rozumieniu tego przepisu, do której zastosowanie ma prawo państwa członkowskiego wykonania, czy też mogą one stanowić część orzeczenia w sprawie opieki nad dzieckiem i prawa do kontaktów z dzieckiem, które na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2201/2003 podlega wykonaniu w owym innym państwie członkowskim?
- 4) Jeżeli wniesiono o wykonanie kary pieniężnej w innym państwie członkowskim, czy należy wymagać, by wysokość podlegającej wykonaniu kary pieniężnej została osobno i ostatecznie określona w państwie członkowskim, w którym wydano orzeczenie, również wówczas, gdy przy wykonaniu nie ma zastosowania rozporządzenie (WE) nr 2201/2003?
- 5) Jeżeli kara pieniężna ustanowiona dla celów wykonania prawa do kontaktów z dzieckiem (astreinte) jest wykonalna w innym państwie członkowskim bez osobnego, ostatecznego określenia wysokości kary pieniężnej podlegającej wykonaniu w państwie członkowskim pochodzenia:
  - a) czy wykonanie wymaga jednak, aby dokonać kontroli, czy prawo do kontaktów z dzieckiem zostało uniemożliwione z przyczyn, których uwzględnienie było konieczne w kontekście praw dziecka oraz
  - b) który sąd jest wówczas właściwy do dokonania kontroli owych okoliczności, a dokładniej,
    - (i) czy właściwość sądu państwa członkowskiego wykonania jest zawsze ograniczona do dokonania kontroli, czy podniesione uniemożliwienie wykonania prawa do kontaktów z dzieckiem wynika z przyczyn wskazanych w sposób wyraźny w orzeczeniu zapadłym w sprawie głównej, czy też

(ii) z praw dziecka chronionych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej wynika, że sąd państwa wykonania ma szersze uprawnienie lub obowiązek w zakresie kontroli, czy prawo do kontaktów z dzieckiem zostało uniemożliwione z przyczyn, których uwzględnienie było konieczne dla ochrony praw dziecka?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2014 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-44/14)

(2014/C 71/22)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: A. Rubio González, pełnomocnik)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1052/2013 z dnia 22 października 2013 r. (¹) ustanawiającego europejski system nadzorowania granic (Eurosur).

— obciążenie pozwanych instytucji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie art. 4 Protokołu w sprawie dorobku z Schengen w związku z art. 5 tego Protokołu. Artykuł 19 rozporządzenia Eurosur reguluje postępowanie *ad hoc* przewidziane w przypadku uczestnictwa w Eurosur Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w ramach umów o współpracy. Z tego względu dotyczy on uczestnictwa tych państw członkowskich niezależnie od art. 4 Protokołu w sprawie dorobku z Schengen, który pod względem materialnym traktuje Zjednoczone Królestwo i Irlandię jak kraj trzeci spoza Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. L 295, s. 11.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. — SKW Stahl-Metallurgie Holding i SKW Stahl-Metallurgie przeciwko Komisji

(Sprawa T-384/09) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek węgla wapnia i magnezu dla przemysłu stalowego i gazowego w EOG, z wyjątkiem Irlandii, Hiszpanii, Portugalii i Zjednoczonego Królestwa — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen i podział rynku — Prawo do obrony — Możliwość przypisania zachowania o znamionach naruszenia — Obowiązek uzasadnienia — Grzywny — Równość traktowania — Okoliczności łagodzące — Współpraca w postępowaniu administracyjnym — Proporcjonalność — Odpowiedzialność solidarna za zapłatę grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r.)

(2014/C 71/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: SKW Stahl-Metallurgie Holding AG (Unterneukirchen, Niemcy) i SKW Stahl-Metallurgie GmbH (Unterneukirchen) (przedstawiciele: początkowo adwokaci A. Birnstiel, S. Janka i S. Dierckens, a następnie A. Birnstiel i S. Janka)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. von Lingen i A. Antoniadis, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Böhlkego)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Gigaset AG (dawniej Arques Industries AG) (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Grave, A. Scheidtmann i B. Meyring)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 5791 wersja ostateczna z dnia 22 lipca 2009 r. w przedmiocie procedury stosowania art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/39.396 — Odczynniki na bazie węgla wapnia i magnezu dla przemysłu stalowego i gazowego) w zakresie, w jakim dotyczy ona strony skarżącej, a także, posiłkowo, żądanie uchylecia lub obniżenia kwoty grzywny nałożonej na stronę skarżącą we wskazanej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) SKW Stahl-Metallurgie Holding AG i SKW Stahl-Metallurgie GmbH pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Gigaset AG pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 z 5.12.2009.

Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. — Evonik Degussa i AlzChem przeciwko Komisji

(Sprawa T-391/09) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek węgla wapnia i magnezu dla przemysłu stalowego i gazowego w EOG, z wyjątkiem Irlandii, Hiszpanii, Portugalii i Zjednoczonego Królestwa — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen i podział rynku — Możliwość przypisania zachowania o znamionach naruszenia — Grzywny — Współpraca w postępowaniu administracyjnym — Okoliczności obciążające — Powrót do naruszenia — Okoliczności łagodzące — Proporcjonalność — Czas trwania naruszenia — Odpowiedzialność solidarna za zapłatę grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r.)

(2014/C 71/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Evonik Degussa GmbH (Essen, Niemcy) i AlzChem AG, dawniej AlzChem Trostberg GmbH, dawniej AlzChem Hart GmbH (Trostberg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Steinle, O. Andresen i I. Bodenstern)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. von Lingen i A. Antoniadis, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Böhlkego)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 5791 wersja ostateczna z dnia 22 lipca 2009 r. w przedmiocie procedury stosowania art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/39.396 — Odczynniki na bazie węgla wapnia i magnezu dla przemysłu stalowego i gazowego) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących, a także, posiłkowo, żądanie zmiany wskazanej decyzji poprzez, po pierwsze, uchylenie nałożonej na skarżących grzywny lub obniżenie jej kwoty, a po drugie, obciążenie całością tej kwoty spółki SKW Stahl-Technik GmbH & Co. KG, solidarnie ze skarżącymi.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 2 lit. g) i h) decyzji Komisji C(2009) 5791 wersja ostateczna z dnia 22 lipca 2009 r. w przedmiocie procedury stosowania art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/39.396 — Odczynniki na bazie węgla wapnia i magnezu dla przemysłu stalowego i gazowego) w zakresie, w jakim dotyczy on spółek Evonik Degussa GmbH i AlzChem AG, przy czym wyjaśnia się, że owo stwierdzenie nieważności nie ma wpływu na skutek zwalniający jakiegokolwiek płatności dokonanej przez którąkolwiek z tych dwóch spółek tytułem grzywny, jaka została na nie nałożona solidarnie za naruszenie stwierdzone w art. 1 lit. f) wskazanej decyzji, względem SKW Stahl-Technik GmbH & Co. KG, oraz grzywny, która została nałożona na tę ostatnią spółkę w art. 2 lit. g) tej decyzji.

2) Za naruszenie stwierdzone w odniesieniu do spółek Evonik Degussa i AlzChem w art. 1 lit. f) decyzji C(2009) 5791 wersja ostateczna nakłada się następujące grzywny:

— solidarnie na spółki Evonik Degussa i AlzChem: 2,49 mln EUR, przy czym uznaje się, że Evonik Degussa i AlzChem wywiązały się z obowiązku zapłaty tej grzywny do wysokości kwot wpłaconych przez SKW Stahl-Technik tytułem grzywny, jaka została nałożona na tę spółkę w art. 2 lit. f) i g) rzeczony decyzji;

— na spółkę Evonik Degussa — jako jedyny podmiot odpowiedzialny za zapłatę tej grzywny — 1,24 mln EUR.

3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

4) Evonik Degussa i AlzChem pokrywają dwie trzecie własnych kosztów, a także dwie trzecie kosztów poniesionych przez Komisję Europejską. Komisja pokrywa jedną trzecią własnych kosztów oraz jedną trzecią kosztów poniesionych przez spółki Evonik Degussa i AlzChem.

(¹) Dz.U. C 297 z 5.12.2009.

Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. — Gigaset przeciwko Komisji

(Sprawa T-395/09) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek węgla wapnia i magnezu dla przemysłu stalowego i gazowego w EOG, z wyjątkiem Irlandii, Hiszpanii, Portugalii i Zjednoczonego Królestwa — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen i podział rynku — Możliwość przypisania zachowania o znamionach naruszenia — Obowiązek uzasadnienia — Grzywny — Czas trwania naruszenia — Równość traktowania — Okoliczności łagodzące — Współpraca w postępowaniu administracyjnym — Odpowiedzialność solidarna za zapłatę grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r.)

(2014/C 71/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Gigaset AG, dawniej Arques Industries AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Grave, B. Meyring i A. Scheidtmann)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. von Lingen i R. Sauer, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Böhlkego)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 5791 wersja ostateczna z dnia 22 lipca 2009 r. w przedmiocie procedury stosowania art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/39.396 — Odczynniki na bazie węgla wapnia i magnezu dla przemysłu stalowego i gazowego) w zakresie, w jakim dotyczy ona strony skarżącej, a także, posiłkowo, żądanie obniżenia kwoty grzywny nałożonej na stronę skarżącą we wskazanej decyzji.

Sentencja

1) Kwota grzywny nałożonej na Gigaset AG na podstawie art. 2 lit. f) decyzji Komisji C(2009) 5791 wersja ostateczna z dnia 22 lipca 2009 r. w przedmiocie procedury stosowania art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/39.396 — Odczynniki na bazie węgla wapnia i magnezu dla przemysłu stalowego i gazowego) zostaje ustalona na 12,3 mln EUR.

2) Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.

3) Gigaset pokrywa 90 % własnych kosztów, a także 90 % kosztów poniesionych przez Komisję Europejską, z wyjątkiem kosztów związanych z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego. Komisja pokrywa 10 % własnych kosztów i 10 % kosztów poniesionych przez Gigaset, z wyjątkiem kosztów związanych z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego.

(¹) Dz.U. C 297 z 5.12.2009.

Wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2014 r. — Hubei Xinyegang Steel przeciwko Radzie

(Sprawa T-528/09) (¹)

(Dumping — Przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chin — Ustalenie zagrożenia wystąpienia szkody — Artykuł 3 ust. 9 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 3 ust. 9 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009))

(2014/C 71/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (Huang Shi, Chiny) (przedstawiciele: F. Carlin, barrister, Q. Azau, A. MacGregor, solicitor oraz adwokat N. Niejahr)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. P. Hix i B. Driessen, pełnomocnicy, wspierani przez B. O'Connora, solicitor)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo H. van Vliet oraz M. França, następnie M. França oraz J. F. Brakeland, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata R. Bierwagena); ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. (Ostrava-Kunčice, Republika Czeska); ArcelorMittal Tubular Products Roman SA (Roman, Rumunia); Benteler Stahl/Rohr GmbH (Paderborn, Niemcy); Ovako Tube & Ring AB (Hofors, Szwecja); Rohrwerk Maxhütte GmbH (Sulzbach-Rosenberg, Niemcy); Dalmine SpA (Dalmine, Włochy); Silcotub SA (Zalău, Rumunia); TMK-Artrom SA (Slatina, Rumunia); Tubos Reunidos SA (Amurrio, Hiszpania); Vallourec Mannesmann Oil & Gas France (Aulnoye-Aymeries, Francja); V & M France (Boulogne-Billancourt, Francja); V & M Deutschland GmbH (Düsseldorf, Niemcy); Voestalpine Tubulars GmbH (Linz, Austria); oraz Źeleźniarne Podbrezová a.s. (Podbrezová, Słowacja) (przedstawiciele: adwokaci G. Berrisch, G. Wolf oraz N. Chesaites, barrister)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 926/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 262, s. 19).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność rozporządzenia Rady (WE) nr 926/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w zakresie, w jakim nakłada ono cło antydumpingowe na wywóz produktów wytwarzanych przez Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd i stanowi o poborze tymczasowego cła nałożonego na taki wywóz.
- 2) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Hubei Xinyegang Steel Co.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.
- 4) ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH i Źeleźniarne Podbrezová a.s. pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 51 z 27.2.2010.

Wyrok Sądu z dnia z dnia 28 stycznia 2014 r. — Progust przeciwko OHIM — Soprallex & Vosmarques (IMPERIA)

(Sprawa T-216/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego IMPERIA — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy IMPERIAL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Charakter odróżniający wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2014/C 71/27)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Progust, SL (Girona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci początkowo M. E. López Camba, J. L. Rivas Zurdo, E. Seijo Veiguela i I. Munilla Muñoz, następnie J. L. Rivas Zurdo, E. Seijo Veiguela i I. Munilla Muñoz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również interwenient przed Sądem: Soprallex & Vosmarques SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci P. Maeyaert i V. Fossoul)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 stycznia 2011 r. (sprawa R 1036/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Soprallex & Vosmarques SA a Progust, SL.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Progust, SL zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 194 z 2.7.2011.

Wyrok Sądu z dnia 30 stycznia 2014 r. — Streng przeciwko OHIM — Gismondi (PARAMETRICA)

(Sprawa T-495/11) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PARAMETRICA — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy parameta — Względna podstawa odmowy rejestracji — Nieprzedstawienie dowodów w języku postępowania w sprawie sprzeciwu — Zasada 19 ust. 2 i 3 oraz zasada 98 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95)

(2014/C 71/28)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Michael Streng (Erding, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Pappert)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Bullock, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM był również, interwenient przed Sądem: Fulvio Gismondi (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Masetti Zannini de Concina, G. Petrocchi, M. Bucarelli i F. Bellan)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 lipca 2011 r. (sprawa R 1348/2010-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Michaelem Strengiem a Fulviem Gismondim.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Michael Streng zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 26.11.2011.

Wyrok Sądu z dnia 28 stycznia 2014 r. — Schuhhaus Dielmann przeciwko OHIM — Carrera (Carrera panamericana)

(Sprawa T-600/11) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską Carrera panamericana — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy CARRERA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009)

(2014/C 71/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Schuhhaus Dielmann GmbH & Co. KG (Darmstadt, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat W. Göpfert)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Bullock, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Carrera SpA (Caldiero, Włochy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 września 2011 r. (sprawa R 1989/2010-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Carrera SpA a Schuhhaus Dielmann GmbH & Co. KG.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Schuhhaus Dielmann GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 4.2.2012.

Wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2014 r. — European Dynamics Belgium i in. przeciwko EMA

(Sprawa T-158/12) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług zewnętrznych w zakresie programów komputerowych — Decyzja o umieszczeniu oferty skarżących na drugiej pozycji dla celów umowy kaskadowej — Kryteria udzielenia zamówień — Dodanie kryterium udzielenia zamówienia nieprzewidzianego w dokumentach umownych — Ocena kryterium selekcji w fazie udzielenia zamówienia — Przejrzystość)

(2014/C 71/30)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Belgium SA (Bruksela, Belgia); European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburg); Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja); i European Dynamics UK Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (EMA) (przedstawiciele: T. Jabłoński i C. Maignen, pełnomocnicy, wspierani początkowo przez adwokatów H.-G. Kamanna i E. Arsenidou, a następnie przez H.-G. Kamanna i A. Dritsa)

Przedmiot

Z jednej strony, stwierdzenie nieważności decyzji EMA/67882/2012 Europejskiej Agencji Leków z dnia 31 stycznia 2012 r. o umieszczeniu oferty skarżących na drugiej pozycji dla celów podpisania umowy ramowej w ramach postępowania przetargowego EMA/2011/17/ICT dotyczącego świadczenia usług zewnętrznych w zakresie programów komputerowych, a z drugiej strony, żądanie odszkodowania

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) European Dynamics Belgium SA, European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai oraz European Dynamics UK Ltd zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 23.6.2012.

Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. — Sunrider przeciwko OHIM — Nannerl (SUN FRESH)

(Sprawa T-221/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SUN FRESH — Wcześniejsze słowne i graficzne, wspólnotowe, zarejestrowane dla Beneluksu i krajowe, znaki towarowe SUNNY FRESH, SUNRIDER SUNNY FRESH i SUNNYFRESH — Względna podstawa odmowy rejestracji — Dowód rzeczywistego używania wcześniejszych znaków towarowych — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2014/C 71/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Sunrider Corporation (Torrance, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokaci N. Dontas i K. Markakis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: P. Bullock, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Nannerl GmbH & Co. KG (Anthering bei Salzburg, Austria) (przedstawiciel: adwokat A. Thünken)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 marca 2012 r. (sprawa R 2401/2010-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy The Sunrider Corporation a Nannerl GmbH & Co. KG.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) The Sunrider Corporation zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 21.7.2012.

Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. — NCL przeciwko OHIM (NORWEGIAN GETAWAY)

(Sprawa T-513/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego NORWEGIAN GETAWAY — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2014/C 71/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: NCL Corporation Ltd. (Miami, Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat N. Grüger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 września 2012 r. (sprawa R 1014/2012-4) dotyczącej zgłoszenia do rejestracji jako wspólnotowego znaku towarowego oznaczenia słownego NORWEGIAN GETAWAY

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) NCL Corporation Ltd. pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. — NCL przeciwko OHIM (NORWEGIAN BREAKAWAY)

(Sprawa T-514/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego NORWEGIAN BREAKAWAY — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2014/C 71/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: NCL Corporation Ltd. (Miami, Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat N. Grüger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 września 2012 r. (sprawa R 1017/2012-4) dotyczącej zgłoszenia do rejestracji jako wspólnotowego znaku towarowego oznaczenia słownego NORWEGIAN BREAKAWAY

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) NCL Corporation Ltd. pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. — Coppenrath-Verlag przeciwko OHIM — Sembella (Rebella)

(Sprawa T-551/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Rebella — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy SEMBELLA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 — Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) rozporządzenia nr 207/2009)

(2014/C 71/34)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Coppenrath-Verlag GmbH & Co. KG (Münster, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat D. Pohl)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Poch, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Sembella GmbH (Timelkam, Austria)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 października 2012 r. (sprawa R 1681/2011-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Sembella GmbH a Coppenrath-Verlag GmbH & Co. KG.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Coppenrath-Verlag GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 55 z 23.2.2013.

Wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2014 r. — Goldsteig Käsereien Bayerwald przeciwko OHIM — Vieweg (goldstück)

(Sprawa T-47/13) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego goldstück — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy GOLDSTEIG — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2014/C 71/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH (Cham, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Biagosch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Poch, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Christin Vieweg (Sonneberg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Pröll)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 listopada 2012 r. (sprawa R 2589/2011-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH a Christiną Vieweg.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 86 z 23.3.2013.

Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. — Novartis przeciwko OHIM (CARE TO CARE)

(Sprawa T-68/13) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego CARE TO CARE — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2014/C 71/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Novartis AG (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat M. Douglas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: M. Rajh i J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 listopada 2012 r. (sprawa R 953/2012-1) dotyczącej zgłoszenia do rejestracji jako wspólnotowego znaku towarowego oznaczenia słownego CARE TO CARE

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Novartis AG pokrywa koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 108 z 13.4.2013.

Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r. — Komisja przeciwko BO

(Sprawa T-174/13 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Personel kontraktowy — Zabezpieczenie społeczne — Refundacja kosztów transportu — Koszty transportu z powodów językowych — Artykuł 19 ust. 2 przepisów wspólnych dotyczących ubezpieczenia chorobowego urzędników Wspólnot Europejskich — Część II, rozdział 12 pkt 2.5 ogólnych przepisów wykonawczych dotyczących refundacji kosztów leczenia)

(2014/C 71/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: BO (Amman, Jordania) (przedstawiciele: L. Levi, M. Vandebussche i C. Bernard-Glanz, avocats)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie F-27/11 BO przeciwko Komisji.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Komisja Europejska pokrywa własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez BO w ramach niniejszej instancji.*

(¹) Dz.U C 164 z 8.6.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 13 stycznia 2014 r. — Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT przeciwko Komisji

(Sprawa T-134/12) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie — Umowy dotyczące pomocy finansowej Unii na rzecz projektów w dziedzinie badań i rozwoju — Zarzut niedopuszczalności — Brak zmiany kwalifikacji żądań — Niedopuszczalność)

(2014/C 71/38)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokat M. Jiménez Perona)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i B. Conte, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów J. Rivasa Andrésa i X. Garcíę Garcíę)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji zawartej w piśmie Komisji z dnia 13 stycznia 2012 r., dotyczącej uiszczenia kwot wskazanych w notach obciążeniowych odnoszących się do sprawozdania z kontroli, której została poddana skarżąca, oraz, po drugie, oparte na odpowiedzialności pozamównej żądanie zasądzenia od Komisji odszkodowania w wysokości 732 768 EUR.

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje odrzucona.*

- 2) *Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską, w tym również koszty związane z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego.*

(¹) Dz.U. C 157 z 2.6.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 13 stycznia 2014 r. — Lebedef przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-116/13 P i T-117/13 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowania w sprawie oceny w 2008 r. i w 2009 r. — Zwolnienie z obowiązku świadczenia pracy w połowie wymiaru czasu pracy do celów związkowej działalności przedstawicielskiej — Sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej obejmujące zadania wykonywane w zatrudniającej jednostce — Wyznaczenie przez związek zawodowy — Odrzucenie skarg w pierwszej instancji jako oczywiście bezzasadnych — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne)

(2014/C 71/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) (przedstawiciel: F. Frabetti, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i G. Berscheid, pełnomocnicy, wspierani przez B. Wägenbaura, avocat)

Przedmiot

Dwa odwołania mające na celu uchylenie postanowień Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawach F-70/11 i F-109/11 Lebedef przeciwko Komisji.

Sentencja

- 1) *Odwołania zostają oddalone.*
- 2) *Giorgio Lebedef pokrywa własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską w ramach niniejszej instancji.*

(¹) Dz.U C 147 z 25.5.2013.

**Postanowienie Sądu z dnia 14 stycznia 2014 r. —
Miettinen przeciwko Radzie**(Sprawa T-303/13) ⁽¹⁾

(Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Opinia służby prawnej Rady — Odmowa dostępu — Ujawnienie po wniesieniu skargi — Następca bezprzedmiotowość sporu — Brak interesu prawnego — Umorzenie postępowania)

(2014/C 71/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Samuli Miettinen (Espoo, Finlandia) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer, E. Raedts i A. Villette, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: K. Pellinghelli i É. Sibon, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady z dnia 25 marca 2013 r. o odmowie przyznania stronie skarżącej pełnego dostępu do opinii służby prawnej Rady oznaczonej sygnaturą 15309/12.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Należy umorzyć postępowanie w przedmiocie wniosków o wstąpienie do sprawy w charakterze interwenienta, przedstawionych przez Królestwo Szwecji i Republikę Finlandii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 215 z 27.7.2013.

**Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2013 r. — Lomnici
przeciwko Parlamentowi**

(Sprawa T-650/13)

(2014/C 71/41)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Zoltán Lomnici (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciel: adwokat Z. Lomnici Jr.)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Petycji Parlamentu Europejskiego z dnia 17 października 2013 r. dotyczącej petycji nr 1298/2012.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca wskazuje na uchybienie obowiązkowi uzasadnienia i naruszenie prawa każdego obywatela Unii do rzetelnego procesu. W tym względzie podnosi ona między innymi, że jej petycji nie nadano dalszego biegu bez uzasadnienia, iż nie została wezwana do uczestnictwa w spotkaniu i że decyzja nie została jej doręczona.

**Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2013 r. — Axa
Versicherung przeciwko Komisji**

(Sprawa T-677/13)

(2014/C 71/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Axa Versicherung (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Bahr, S. Dethof i A. Malec)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej odmowy;
- posiłkowo, częściowe stwierdzenie nieważności zaskarżonej odmowy;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 29 października 2013 r. dotyczącą wniosków potwierdzających skarżącą o udzielenie dostępu do akt Komisji w sprawie COMP/39.125 — szkło samochodowe.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy: naruszenie obowiązku konkretnej i indywidualnej oceny żądanych dokumentów na podstawie art. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾

- Strona skarżąca podnosi w tym miejscu, że Komisja nie wypełniła ciążącego na niej na mocy art. 2 i 4 rozporządzenia nr 1049/2001 obowiązku konkretnej i indywidualnej oceny żądanych dokumentów. Zamiast tego instytucja ta dokonała niezgodnej z prawem kategoryzacji wskazanych dokumentów na podstawie kryteriów formalnych.
- 2) Zarzut drugi: naruszenie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie, a także art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1049/2001 poprzez odmowę dostępu do konkretnych dokumentów zawartych w aktach
- W ramach tego zarzutu skarżąca utrzymuje, że Komisja naruszyła prawo, dokonując zbyt szerokiej wykładni zakresu zastosowania uregulowania wprowadzającego wyjątek zawartego w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001. Skarżąca stoi na stanowisku, że ani nie doszłoby do naruszenia interesów handlowych w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001, ani też Komisja nie mogła powołać się na ochronę celu śledztwa w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001.
- Nie doszłoby także do poważnego naruszenia procesu podejmowania decyzji (art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1049/2001).
- Ponadto Komisja niesłusznie zaprzeczyła istnieniu nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu żądanych dokumentów.
- 3) Zarzut trzeci: naruszenie art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001 z powodu całkowitej odmowy dostępu do konkretnych dokumentów
- Skarżąca podnosi w tym miejscu, że Komisja nie udzieliła także dostępu jedynie do części wskazanych dokumentów, naruszając w ten sposób art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001. Skarżąca twierdzi, że Komisja nie zbadała, czy istniała możliwość udzielenia dostępu do części dokumentów, naruszając tym samym wymogi rozporządzenia nr 1049/2001.
- 4) Zarzut czwarty: naruszenie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie, a także art. 4 ust. 3 akapit drugi oraz art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001 z powodu odmowy udostępnienia pełnego tekstu spisu treści akt Komisji
- W ramach tego zarzutu skarżąca podnosi, że Komisja dokonała zbyt szerokiej wykładni wyjątkowych okoliczności faktycznych wskazanych w art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001 również w odniesieniu do wniosku strony skarżącej o udostępnienie pozbawionej zaciemnień wersji spisu treści. Skarżąca stoi na stanowisku, że również w tym wypadku nie mogłoby dojść do naruszenia interesów handlowych w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001, ani celu śledztwa w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001.

- Skarżąca utrzymuje ponadto, że nie doszłoby do naruszenia prywatności osoby fizycznej w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001.

5) Zarzut piąty: naruszenie obowiązku uzasadnienia

- Skarżąca podnosi w tym kontekście, że odmawiając uwzględnienia w wniosku o wgląd do akt, Komisja wypowiedziała się jedynie ogólnie i zaniechała wymaganego prawnie rozpatrzenia poszczególnych dokumentów lub utworzonych prawidłowo kategorii dokumentów.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2013 r. — Chair Entertainment Group przeciwko OHIM — Libelle (SHADOW COMPLEX)

(Sprawa T-717/13)

(2014/C 71/43)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Entertainment Group LLC (Utah, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat E. Armijo Chávarri)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Libelle AG (Stuttgart, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 października 2013 r. w sprawie R 776/2011-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „SHADOW COMPLEX” dla towarów i usług z klasy 9 — zgłoszenie nr 8 235 434

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Libelle AG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy „DBShadow”, zarejestrowany pod numerem 1 457 944 dla towarów i usług z klas 9 i 42; słowny wspólnotowy znak towarowy „BusinessShadow”, zarejestrowany pod numerem 3 749 439 dla towarów i usług z klas 9 i 42; słowny niemiecki znak towarowy „BusinessShadow” dla towarów i usług z klas 9 i 42 oraz słowny niemiecki znak towarowy „FSShadow” dla towarów i usług z klas 9 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2013 r. — The Directv Group przeciwko OHIM — Bolloré (DIRECTV)

(Sprawa T-718/13)

(2014/C 71/44)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Directv Group, Inc. (El Segundo, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat F. Valentin)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Bolloré SA (Érgue Gaberic, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 października 2013 r. w sprawie R 1812/2012-2 i stosownie potwierdzenie ważności spornego znaku towarowego.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: słowny znak towarowy „DIRECTV” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 38, 41 i 42 — wspólnotowy znak towarowy nr 1 163 138

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Decyzja Wydziału Unieważnień: stwierdzenie częściowego wygaśnięcia prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji i stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku w całości

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 15 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2013 r. — Gat Microencapsulation przeciwko OHIM — BASF (KARIS)

(Sprawa T-720/13)

(2014/C 71/45)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gat Microencapsulation AG (Ebenfurth, Austria) (przedstawiciele: adwokaci S. Soler Lerma i M.C. March Cabrelles)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: BASF SE (Ludwigshafen nad Renem, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim odwołanie wniesione przez wnoszącą odwołanie/skarżącą zostało oddalone;

— obciążenie OHIM i interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Gat Microencapsulation AG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „KARIS” dla wykazu towarów i usług z klas 1, 5 i 35

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: BASF SE

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy znak towarowy „CARYX” dla towarów z klas 1 i 5; międzynarodowy znak towarowy „CARYX” dla towarów z klas 1 i 5; węgierski, włoski i zarejestrowany w Beneluksie znak towarowy „AKRIS” dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2014 r. — Mogyi przeciwko OHMI (Just crunch it...)

(Sprawa T-8/14)

(2014/C 71/46)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Mogyi Kft. (Csávoly, Węgry) (przedstawiciel: adwokat Zs. Klauber)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— nakazanie publikacji zgłoszenia znaku towarowego poza częścią dotyczącą „chleba, wyrobów cukierniczych i słodczy” (klasa 30) oraz „ziaren i produktów rolnych” (klasa 31)

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Just crunch it...” dla towarów i usług z klas 29, 30, 31 i 35 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 713 485

Decyzja eksperta: częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylenie zaskarżonej decyzji decyzją nr R 1921/2012-1

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2014 r. — Mogyi przeciwko OHMI (Just crunch it...)

(Sprawa T-9/14)

(2014/C 71/47)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Mogyi Kft. (Csávoly, Węgry) (przedstawiciel: adwokat Zs. Klauber)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— nakazanie publikacji zgłoszenia znaku towarowego poza częścią dotyczącą „chleba, wyrobów cukierniczych i słodczy” (klasa 30) oraz „ziaren i produktów rolnych” (klasa 31)

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „Just crunch it...” dla towarów i usług z klas 29, 30, 31 i 35 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 716 711

Decyzja eksperta: częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylenie zaskarżonej decyzji decyzją nr R 1922/2012-1

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2014 r. — Węgry przeciwko Komisji

(Sprawa T-13/14)

(2014/C 71/48)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér y K. Szijjártó, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2013) 7136 final z dnia 31 października 2013 r. dotyczącej częściowego zwrotu państwowej pomocy finansowej przyznanej organizacjom producentów w odniesieniu do programów operacyjnych realizowanych na Węgrzech w 2011 r.

— Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że Komisja przekroczyła granice w wykonywaniu swych kompetencji, naruszając właściwe przepisy prawa Unii przy określaniu wysokości częściowego zwrotu przez Węgry krajowej pomocy finansowej przyznanej w 2011 r. organizacjom producentów działającym w sektorze owoców i warzyw.

Zdaniem skarżącej prawo Unii nie przewiduje możliwości, by w decyzji dotyczącej częściowego zwrotu wspólnotowego państwowej pomocy finansowej przyznanej na podstawie art. 103f rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007⁽¹⁾ organizacjom producentów działającym w sektorze owoców i warzyw, Komisja domagała się tylko zwrotu tych kwot pomocy, które zostały wskazane przez Węgry jako kwoty „szacunkowe” lub „przewidywalne” we wniosku o zezwolenie na przyznanie pomocy krajowej.

Skarżąca uważa, że zgodnie z art. 103f rozporządzenia nr 1234/2007 zezwolenie Komisji na pomoc krajową dotyczy przyznania pomocy a nie ustanowienia przez Komisję maksymalnej granicy pomocy, jaka może zostać przyznana. Zdaniem skarżącej taka maksymalna granica została przewidziana w sposób jednoznaczny w rozporządzeniu nr 1234/2007, które stanowi, że pomoc krajowa nie może przekraczać 80 % wkładów finansowych na fundusze operacyjne członków lub organizacji producentów. Przepisy dotyczące częściowego zwrotu wspólnotowego pomocy krajowej również nie upoważniają Komisji do tego, aby przy ustanawianiu takiego zwrotu ustalała, jako maksymalną granicę zwrotu kwotę, jaką państwo członkowskie zakomunikowało Komisji we wniosku o zezwolenia, jak również całkowitą kwotę pomocy, jak również wysokość pomocy przewidzianej dla niektórych organizacji producentów, tym bardziej wówczas, gdy we wspomnianej informacji rząd węgierski przedstawił rzeczony kwoty jako kwoty jedynie programowane lub szacunkowe.

Podobnie skarżąca twierdzi, że Komisja ma prawo sprawdzić, czy faktycznie wypłacona pomoc nie przekroczyła ww. maksymalnej wysokości 80 %, oraz czy zażądany zwrot nie przekracza 60 % przyznanej pomocy, jednakże nie może ustanowić jako maksymalnej wysokości zwrotu, kwot wskazanych we wniosku o zezwolenie, tym bardziej, że w tym wniosku podkreślono tymczasowy lub szacunkowy charakter danych. Jeżeli z określonych powodów zmienia się w trakcie roku wysokość pomocy krajowej udzielonej jakiegokolwiek organizacji producentów, częściowy zwrot wspólnotowy dokonywany jest według rzeczywiście wypłaconej kwoty, o ile spełnione zostały przesłanki ustanowione w prawie Unii w tym zakresie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (Dz.U. L 299, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2014 r. — Islamic Republic of Iran Shipping Lines i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-14/14)

(2014/C 71/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teheran, Iran), Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Teheran), Khazar Shipping Lines (Anzali Free Zone, Iran), IRISL Europe GmbH (Hamburg, Niemcy), IRISL Marine Services and Engineering Co. (Qeshm Island, Iran), Irano — Misr Shipping Co. (Teheran), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Teheran), Shipping Computer Services Co. (Teheran), Soroush Sarzamin Asatir Ship Management (Teheran), South Way Shipping Agency Co. Ltd (Teheran) i Valfajr 8th Shipping Line Co. (Teheran) (przedstawiciele: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, i M. Taher, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/497/WPZiB z dnia 10 października 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2013, L 272, s. 46) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 971/2013 z dnia 10 października 2013 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2013, L 272, s. 1);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że brak jest właściwej podstawy prawnej dla zaskarżonych środków obejmujących jako kryterium umieszczenia powiązanie z pierwszą ze skarżących (IRISL) tuż po tym, jak wniesiona przez IRISL skarga o stwierdzenie nieważności została uwzględniona.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada naruszyła uzasadnione oczekiwania skarżących oraz zasady celowości, pewności prawa, ne bis in idem, powagi rzeczy osądzonej i niedyskryminacji.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada naruszyła przysługujące skarżącym prawo do obrony, nie informując IRISL ani pozostałych skarżących, że zamierza podjąć zaskarżone środki, oraz nie dając skarżącym możliwości przedstawienia uwag.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżone środki naruszają przysługujące skarżącym prawa podstawowe, w tym prawo do poszanowania reputacji i własności.
- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że Rada nadużyła swojej władzy, przyjmując zaskarżone środki; zwracanie się przeciwko IRISL i powiązanym spółkom, gdy stanowi to obejście wyroku Sądu, nie jest właściwym użyciem swoich uprawnień.

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2014 r. — HTTS i Bateni przeciwko Radzie

(Sprawa T-45/14)

(2014/C 71/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Niemcy) i Naser Bateni (Hamburg) (przedstawiciele: adwokaci M. Schlingmann i F. Lautenschlager)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący nr 1 wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego nr 1;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącego nr 1;
- obciążenie Rady kosztami postępowania, w szczególności kosztami poniesionymi przez skarżącego nr 1.

Skarżący nr 2 wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego nr 2;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. doty-

czącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącego nr 2;

— obciążenie Rady kosztami postępowania, w szczególności kosztami poniesionymi przez skarżącego nr 2.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem i niemożliwości stosowania decyzji 2013/661/WPZiB i rozporządzenia (UE) nr 267/2012⁽¹⁾ zgodnie z art. 277 TFUE

W tym kontekście skarżący podnoszą m.in., że Rada zmieniła podstawę prawną dla umieszczenia ich w wykazie osób, organów i podmiotów objętych sankcjami, tak aby umożliwić objęcie ich sankcjami. W związku z tym dokonując zmiany podstawy prawnej Rada w oczywisty sposób nadużyła swoich uprawnień dyskrejonalnych.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do efektywnej ochrony sądowej i obowiązku uzasadnienia

W tym miejscu skarżący podnoszą co do istoty, że Rada uzasadniła umieszczenie ich w wykazie osób, organów i podmiotów objętych sankcjami w niedostatecznym stopniu. Brak jest uzasadnienia jakichkolwiek istotnych okoliczności, na których Rada oparła swoją decyzję.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący braku podstawy dla umieszczenia skarżących w wykazie osób, organów i podmiotów objętych sankcjami

W ramach tego zarzutu skarżący podnoszą, że uzasadnienie przedstawione przez Radę nie uzasadnia ponownego umieszczenia skarżących w wykazie osób, organów i podmiotów objętych sankcjami

- 4) Zarzut czwarty: naruszenie własności, swobody przedsiębiorczości, prawa do poszanowania życia rodzinnego oraz zasady proporcjonalności

W końcu skarżący podnoszą, że ich ponowne umieszczenie w wykazie osób, organów i podmiotów objętych sankcjami narusza własność, swobodę przedsiębiorczości i prawo do poszanowania życia rodzinnego skarżącego nr 2. Skarżący są zdania, że ich umieszczenie w tym wykazie stanowi nieproporcjonalną ingerencję, oczywiście nieodpowiednią dla osiągnięcia celów realizowanych przez zaskarżone akty prawne i w każdy razie wykraczającą poza to, co jest niezbędne do ich osiągnięcia

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2014 r. — Goldfish i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-54/14)**

(2014/C 71/51)

*Język postępowania: niderlandzki***Strony**

Strona skarżąca: Goldfish BV (Zoutkamp, Niderlandy), Heiploeg BV (Zoutkamp), Heiploeg Beheer BV (Zoutkamp) i Heiploeg Holding BV (Zoutkamp) (przedstawiciele: P. Glazener i B. Winters Rechtsanwalte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości albo w części decyzji skierowanej przeciwko niej;
- uchylene albo obniżenie nałożonej na nią grzywny;
- wydanie zarządzeń, które Sąd uzna za stosowne;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 101 TFUE i art. 2 rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾ poprzez wykorzystanie przez Komisję niejawnie zarejestrowanych nagrań głosowych jako dowód naruszenia art. 101 TFUE.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 101 TFUE i art. 2 rozporządzenia nr 1/2003 poprzez wykorzystanie przez Komisję notatek z niejawnie zarejestrowanych nagrań głosowych jako dowód naruszenia art. 101 TFUE.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący niezgodnej z prawem odmowy zastosowania pkt 35 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien ⁽²⁾ poprzez nieuwzględnienie, że skarżące nie są w stanie zapłacić grzywny.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1)

⁽²⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006 C 210, s. 2)

Postanowienie Sądu z dnia 14 stycznia 2014 r. — Hanwha SolarOne i in. przeciwko Parlamentowi i in.**(Sprawa T-136/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 71/52)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 123 z 27.4.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 10 stycznia 2014 r. — MHCS przeciwko OHIM — Compañía Vinícola del Norte de España (ICE IMPERIAL)**(Sprawa T-555/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 71/53)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 377 z 21.12.2013.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 17 października 2013 r. — Birkhoff przeciwko Komisji

(Sprawa F-60/09 RENV)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Przekazanie sprawy do Sądu po uchyleniu rozstrzygnięcia — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu — Dziecko dotknięte poważną chorobą lub niepełnosprawnością niepozwalającymi na samodzielne utrzymanie — Wniosek o przedłużeniu okresu wypłacania dodatku)

(2014/C 71/54)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Gerhard Birkhoff (Weitnau, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Inzillo)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i B. Eggers, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferra)

Przedmiot sprawy

Przekazanie sprawy po uchyleniu rozstrzygnięcia — Służba publiczna — Stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej wniosek skarżącego o przedłużenie wypłacania dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu zgodnie z art. 2 ust. 5 załącznika VII do regulaminu pracowniczego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona i pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Gerharda Birkhoffa w sprawie F-60/09 i w sprawie T-10/11 P.
- 3) Każda strona pokrywa własne koszty w sprawie F-60/09 RENV.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 11 grudnia 2013 r. — Andres i in. przeciwko EBC

(Sprawa F-15/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel EBC — Reforma systemu ubezpieczeń — Zamrożenie planu emerytalnego — Implementacja systemu emerytalnego — Zasięgnięcie opinii komitetu nadzorującego — Zasięgnięcie opinii komitetu pracowniczego — Zasięgnięcie opinii Rady Prezesów — Powtarzana co trzy lata ewaluacja planu emerytalnego — Naruszenie warunków zatrudnienia — Oczywisty błąd w ocenie — Zasada proporcjonalności — Prawa nabyte — Zasada pewności prawa i przewidywalności — Obowiązek informowania)

(2014/C 71/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Carlos Andres i in. (Frankfurt nad menem, Niemcy) (przedstawiciele: L. Levi i M. Vandenbussche)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: C. Kroppenstedt i F. Malfrère, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze stwierdzenie nieważności odcinków wynagrodzenia skarżących z czerwca 2009 r. i wszystkich odcinków wynagrodzenia przypadających na okresy wcześniejsze i późniejsze w zakresie, w jakim odcinki te stanowią implementację reformy systemu emerytalnego, o której zadecydowano w dniu 4 maja 2009 r. Po drugie żądanie naprawienia szkody poniesionej przez skarżących.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) C. Andres oraz 168 pozostałych skarżących, których imiona i nazwiska figurują w załączniku, pokrywają własne koszty oraz zostają obciążeni kosztami poniesionymi przez Europejski Bank Centralny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 134 z 22.5.2010, s. 54.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 16 września 2013 r. — Faita przeciwko EKES

(Sprawa F-92/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Mobbing — Wniosek o udzielenie wsparcia — Uzasadnienie decyzji)

(2014/C 71/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Carla Faita (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis i É. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (przedstawiciele: M. Arsène i L. Camarena Januzec, pełnomocnicy, wspierani przez M. Troncoso Ferrer i F.M. Hilaire, avocats)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności odmownej decyzji Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w przedmiocie wniosku skarżącej o przyznanie, że popełnione zostały w stosunku do niej uchybienia w związku z nieudzieleniem jej wsparcia i naruszeniem obowiązku staranności, jak również o podjęcie działań mających na celu publiczne wykazanie jej osiągnięć i kwalifikacji oraz żądanie zadośćuczynienia.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Carla Faita pokrywa własne koszty postępowania oraz trzy czwarte kosztów poniesionych przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny.
- 3) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny pokrywa jedną czwartą własnych kosztów postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 26.11.2011 s. 46.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 30 września 2013 r. — Possanzini przeciwko Frontexowi

(Sprawa F-124/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel Frontexu — Członek personelu tymczasowego — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej zawierające negatywne oceny zatwierdzającego nieprzedstawione zainteresowanemu — Nieprzedłużenie umowy zawartej na czas określony — Decyzja oparta na opinii zatwierdzającego — Prawo do obrony — Naruszenie — Spór o charakterze majątkowym — Nieograniczone prawo orzekania)

(2014/C 71/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Daniele Possanzini (Piza, Włochy) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Frontex) (przedstawiciele: S. Vuorensola i H. Caniard, działający w charakterze pełnomocników, adwokaci D. Waelbroeck i A. Duron)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie cofnięcia decyzji o przedłużeniu ze skarżącym umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie nieprzedłużenia z D. Possanzinim umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego, wydanej przez dyrektora wykonawczego Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej.
- 2) Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej wpłaci D. Possanziniemu kwotę 5 000 EUR tytułem odszkodowania.
- 3) Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez D. Possanzini'ego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012, s. 72.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 16 września 2013 r. — Wurster przeciwko EIGE

(Sprawy połączone F-20/12 i F-43/12) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel EIGE — Członek personelu tymczasowego — Procedura oceny zdolności zarządczych pracowników EIGE nowo zatrudnionych na średnim szczeblu zarządczym — Przeniesienie z urzędu na stanowisko poza szczeblem zarządczym — Prawo do bycia wysłuchanym — Zakres stosowania prawa — Odnotowanie z urzędu — Zmiana uzasadnienia dokonana przez sąd z urzędu)

(2014/C 71/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Barbara Wurster (Wilno, Litwa) (przedstawiciele: początkowo T. Bontinck i S. Woog, avocats, następnie T. Bontinck i S. Greco, avocats)

Strona pozwana: Europejski Instytut ds. Równości Mężczyzn i Kobiet (EIGE), (przedstawiciel: M. Velardo, avocat)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji pozwanego w sprawie przeniesienia z urzędu strony skarżącej ze stanowiska kierownika działań na stanowisko naczelnika sekcji, które to stanowisko nie wymaga posiadania kompetencji w zakresie zarządzania. Po drugie, żądanie stwierdzenia nieważności odmownej decyzji dyrektor EIGE w sprawie wniosku strony skarżącej o uzyskanie dodatku za sprawowanie funkcji kierowniczych w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 30 września 2011 r.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji dyrektor Europejskiego Instytutu ds. Równości Mężczyzn i Kobiet z dnia 8 września 2011 r. w sprawie przeniesienia z urzędu B. Wurster na stanowisko naczelnika sekcji ośrodka zasobów i dokumentacji.
- 2) W pozostałym zakresie skargi zostają oddalone.
- 3) Europejski Instytut ds. Równości Mężczyzn i Kobiet pokrywa własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez B. Wurster.

⁽¹⁾ JO C 138 12.5.2012 p. 35; JO C 200 7.7.2012 p. 21.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 16 września 2013 r. — Glantenay i in. przeciwko Komisji

(Sprawy połączone F-23/12 i F-30/12) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Konkurs otwarty — Ogłoszenie o konkursie EPSO/AD/204/10 — Nabór na podstawie dokumentów poświadczających kwalifikacje — Wykluczenie kandydatów bez rozpatrzenia ich dyplomów oraz doświadczenia zawodowego)

(2014/C 71/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jérôme Glantenay i in. (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: C. Mourato, avocat)

Strona skarżąca: Marco Cecchetto (Rovigo, Włochy) (przedstawiciel: C. Mourato, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu otwartego EPSO/AD/204/10 o niedopuszczeniu skarżących do następnego etapu konkursu.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji komisji konkursowej konkursu otwartego EPSO/AD/204/10 o odrzuceniu kandydatur D. Bonagurii, M. Cecchetti, A. Gecsego, J. Glantenay'a, B. Gorgola, A. Kalameesa i K. Skrobicha oraz I. Venckunaite i M. Załęskiej z postępowania konkursowego, nie rozpatrzywszy ich w ramach przewidzianego w ogłoszeniu o konkursie drugiego etapu naboru na podstawie dokumentów poświadczających kwalifikacje.
- 2) W pozostałym zakresie skargi F-23/12 i F-30/12 zostają oddalone.
- 3) Komisja Europejska pokrywa dziewięć dziesiątych swoich kosztów postępowania oraz koszty poniesione przez D. Bonagurię, M. Cecchetti, A. Gecsego, J. Glantenay'a, B. Gorgola, A. Kalameesa i K. Skrobicha oraz I. Venckunaite i M. Załęską.
- 4) Irina Cruceru pokrywa własne koszty postępowania oraz jedną dziesiątą kosztów poniesionych przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 12.5.2012 s. 35; Dz.U. C 138 z 12.5.2012, s. 36.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 30 września 2013 r. — BP przeciwko FRA

(Sprawa F-38/12) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej — Członek personelu kontraktowego — Niezawarcie kolejnej umowy o pracę na czas określony ze skutkiem zawarcia umowy na czas nieokreślony — Przeniesienie do innego departamentu do czasu wygaśnięcia umowy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie i zadośćuczynienie)

(2014/C 71/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BP (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandebussche)

Strona pozwana: Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) (przedstawiciele: M. Kjærum, pełnomocnik, wspierany przez B. Wägenbaur)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej o niezawarcie ze skarżącą kolejnej umowy o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego oraz decyzji o jej przeniesieniu do innego departamentu agencji, jak również żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia za jakoby poniesioną szkodę i jakoby doznaną krzywdę

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) BP pokrywa całość własnych kosztów i zostaje obciążona całością kosztów poniesionych przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 12.5.2012, s. 37.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 16 września 2013 r. — Höpcke przeciwko Komisji

(Sprawa F-46/12) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Konkurs otwarty — Ogłoszenie o konkursie EPSO/AST/111/10 — Niewpisanie na listę rezerwową — Instrukcja dotycząca zredagowania tekstu o pewnej minimalnej długości — Niezastosowanie się)

(2014/C 71/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dagmar Höpcke (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal i D. Abreu Caldas)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Eggers i M. G. Gattinara, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu EPSO/AST/111/10 o niewpisaniu nazwiska strony skarżącej na listę laureatów tego konkursu

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) D. Höpcke pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 23.6.2012, s. 25.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 7 listopada 2013 r. — Cortivo przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-52/12) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytury i renty — Współczynnik korygujący — Państwo członkowskie miejsca zamieszkania — Pojęcie — Główne miejsce zamieszkania — Podział miejsca zamieszkania między dwoma państwami członkowskimi — Dokumenty potwierdzające — Uzasadnione oczekiwania)

(2014/C 71/62)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Maria Luisa Cortivo (Sagone, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Salerno)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Ecker i S. Alves, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji ustalającej Luksemburg jako główne miejsce zamieszkania skarżącej oraz decyzji zawierającej powiadomienie o zmianie uprawnień emerytalnych skarżącej i o uchyleniu stosowania współczynnika korygującego dla Francji z dniem 1 stycznia 2010 r.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) M. L. Cortivo pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Parlament Europejski.

(¹) Dz.U. C 200 z 7.7.2012, s. 22.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 21 listopada 2013 r. — Roulet przeciwko Komisji

(Sprawy połączone F-72/12 i F-10/13) (¹)

(Służba publiczna — Wynagrodzenie — Artykuł 66 regulaminu pracowniczego — Były członek personelu tymczasowego w grupie zaszeregowania AD 12 — Zatrudnienie w charakterze urzędnika w grupie zaszeregowania AD 6 — Wypłacanie wynagrodzenia równoważnego urzędnikowi w grupie zaszeregowania AD 12 — Oczywisty błąd — Zwrot nadpłaconych kwot na mocy art. 85 regulaminu pracowniczego)

(2014/C 71/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Josiane Roulet (Ottignies, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis, É. Marchal i D. Abreu Caldas)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji oddalającej wniosek o odszkodowanie złożony przez skarżącą na podstawie art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego ze względu na błędy popełnione przy ustalaniu jej praw w związku z podjęciem służby oraz zwłokę w naprawieniu tych błędów. Po drugie, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji dotyczącej nakazania zwrotu pewnej kwoty wynagrodzenia wypłaconego skarżącej, będącej dawniej członkiem personelu

tymczasowego w grupie zaszeregowania A 4 (AD 12), a następnie urzędnikiem w grupie zaszeregowania AD 6, na podstawie art. 85 regulaminu pracowniczego.

Sentencja wyroku

- 1) Skargi w sprawach połączonych F-72/12 i F-10/13 zostają w części odrzucone i w pozostałym zakresie oddalone.
- 2) Josiane Roulet pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 258 z 25.8.2012, s. 29; Dz.U. C 108 z 13.4.2013, s. 39.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 16 września 2013 r. — CN przeciwko Radzie

(Sprawa F-84/12) (¹)

(Służba publiczna — Artykuł 78 regulaminu pracowniczego — Komitet ds. inwalidztwa — Sprawozdanie lekarskie — Dane medyczne o charakterze psychiatrycznym lub psychologicznym — Tajemnica lekarska — Dostęp — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie i zadośćuczynienie)

(2014/C 71/64)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CN (Brumath, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: pełnomocnicy J. Herrmann i M. Bauer)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji odmawiającej udzielenia skarżącemu bezpośredniego dostępu do sprawozdania końcowego obejmującego opinię komitetu ds. inwalidztwa i dostępu do diagnozy trzeciego lekarza tego komitetu.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona i w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) CN pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 295 z 29.9.2012, s. 35.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 11 grudnia 2013 r. — Balionyte-Merle przeciwko Komisji

(Sprawa F-113/12) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Konkurs otwarty — Ogłoszenie o konkursie EPSO/AD/204/10 — Nieumieszczenie na liście rezerwy kadrowej — Ocena kompetencji ogólnych kandydatów — Ocena na podstawie osiągnięć kandydatów podczas egzaminów przeprowadzonych na etapie oceny zintegrowanej — Spójność między oceną wyrażoną liczbowo i komentarzami umieszczonymi w paszporcie kompetencji)

(2014/C 71/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vilija Balionyte-Merle (Auderghem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Tymen)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Eggers i M.G. Gattinara, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji komisji konkursowej o nieumieszczeniu skarżącej na liście rezerwy kadrowej konkursu EPSO/AD/204/10 i żądanie stwierdzenia nieważności decyzji oddalającej zażalenie.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) V. Balionyte-Merle pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013, s. 710.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 21 listopada 2013 r. — Arguelles Arias przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa F-122/12) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Członek personelu kontraktowego — Umowa na czas nieokreślony — Wypowiedzenie — Zajmowane stanowisko wymagające posiadania zaświadczenia o pozytywnym przejściu postępowania sprawdzającego — Odmowa wydania zaświadczenia przez krajowy organ ds. bezpieczeństwa — Odmienna decyzja organu odwoławczego — Rozstrzygnięcie krajowego organu ds. bezpieczeństwa i organu odwoławczego niewiążące organu upoważnionego do zawierania umów zatrudnienia)

(2014/C 71/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bruno Arguelles Arias (Awans, Belgia) (przedstawiciel: adwokat J. Lecuyer)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i A. Bisch)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady o zwolnieniu skarżącego i żądanie odszkodowania oraz zadośćuczynienia

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) B. Arguelles Arias pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013, s. 72.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 5 grudnia 2013 r. — Birkhoff przeciwko Komisji

(Sprawa F-60/09 DEP)

(Służba publiczna — Postępowanie — Ustalenie kosztów — Umorzenie postępowania)

(2014/C 71/67)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Gerhard Birkhoff (Isny, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Inzillo)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i B. Eggers, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferra)

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie w przedmiocie żądania ustalenia kosztów w sprawie F-60/09 DEP Birkhoff przeciwko Komisji zostaje umorzone.
- 2) Każda strona pokrywa własne koszty poniesione w niniejszym postępowaniu w przedmiocie ustalenia kosztów.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 2 grudnia 2013 r. — Pachtitis przeciwko Komisji

(Sprawa F-49/12)

(Służba publiczna — Konkurs otwarty EPSO/AD/77/06 — Dostęp do dokumentów — Wniosek o dostęp do odpowiedzi w testach wstępnych — Unieważnienie wyników testów — Brak interesu prawnego — Umorzenie postępowania)

(2014/C 71/68)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Dimitrios Pachtitis (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: początkowo P. Giatagantzidis i K. Kyriazi, następnie P. Giatagantzidis i A. Féreti, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Currall i I. Chatziannis, następnie J. Currall i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Republika Grecka (przedstawiciele: E. M. Mamouna i K. Boskovits, pełnomocnicy)

Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk i S. Johannesson, pełnomocnicy)

Europejski Inspektor Ochrony Danych (EIOD) (przedstawiciel: H. Hijmans, pełnomocnik)

Sentencja postanowienia

- 1) Umarza się postępowanie w przedmiocie skargi.
- 2) Dimitrios Pachtitis i Komisja Europejska pokrywają każdy własne koszty postępowania.
- 3) Republika Grecka, Królestwo Szwecji i Europejski Inspektor Ochrony Danych, interwenienci, pokrywają własne koszty postępowania.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 17 października 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-127/12)

(Służba publiczna — Artykuł 34 §§ 1 i 6 regulaminu postępowania — Skarga wniesiona faksem w terminie do wniesienia skargi powiększonym o dziesięciodniowy termin uwzględniający odległość — Skarga wniesiona pocztą w ciągu dziesięciu kolejnych dni — Brak identyczność pomiędzy jedną a drugą — Przekroczenie terminu do wniesienia skargi)

(2014/C 71/69)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: G. Cipressa, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji odmownej w sprawie odszkodowania za szkodę poniesioną z uwagi na opóźnione przesłanie dokumentu zwanego „bill of lading” dotyczącego transportu rzeczy osobistych skarżącego z Luandy (Angola), gdzie był zatrudniony, do Włoch.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Luigi Marcuccio pokrywa własne koszty postępowania.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 12 grudnia 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-133/12)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Odpowiedzialność pozamowna Unii — Naprawienie szkody wynikającej z przesłania przez instytucję do adwokata skarżącego pisma dotyczącego kosztów obciążających skarżącego — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna, a w części oczywiście bezzasadna — Artykuł 94 regulaminu postępowania)

(2014/C 71/70)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: G. Cipressa, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i G. Gattinara, pełnomocnicy, wspierani przez A. Dal Ferrę, avocat)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji odmownej w sprawie wniosku skarżącego o uzyskanie odszkodowania w związku z przesłaniem przez stronę pozwaną pisma dotyczącego skarżącego do jego adwokata oraz żądanie odszkodowania.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako w części oczywiście niedopuszczalna, a w części oczywiście bezzasadna.
- 2) Luigi Marcuccio pokrywa własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Luigi Marcuccio wpłaci na rzecz Sądu kwotę 2 000 EUR.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 17 października 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-145/12)

(Służba publiczna — Artykuł 34 §§ 1 i 6 regulaminu postępowania — Skarga wniesiona faksem w terminie do wniesienia skargi powiększonym o dziesięciodniowy termin uwzględniający odległość — Skarga wniesiona pocztą w ciągu dziesięciu kolejnych dni — Brak identyczność pomiędzy jedną a drugą — Przekroczenie terminu do wniesienia skargi)

(2014/C 71/71)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: G. Cipressa, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji oddalającej wniosek skarżącego o rewaloryzację jego renty inwalidzkiej.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Luigi Marcuccio pokrywa własne koszty postępowania.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 12 grudnia 2013 r. — JJ (*) przeciwko Radzie

(Sprawa F-47/13) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansu (2012) — Decyzja o nieawansowaniu skarżącego — Przeniesienie do innej instytucji w trakcie postępowania w sprawie awansu poprzedzającego postępowanie, podczas którego ewentualna decyzja o awansie doszłaby do skutku — Instytucja właściwa do wydania decyzji o awansowaniu przeniesionego urzędnika)

(2014/C 71/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: JJ (*) (przedstawiciele: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i A. Bisch, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o nieumieszczeniu skarżącego na liście urzędników z grupy funkcyjnej AD proponowanych do awansu w 2012 r.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako oczywiście pozbawiona podstawy prawnej.
- 2) JJ (*) pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013, s. 63.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 27 stycznia 2014 r. — Loescher przeciwko Radzie

(Sprawa F-134/12) ⁽¹⁾

(2014/C 71/73)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013, s. 74.

(*) Informacje usunięto lub zastąpiono w ramach ochrony danych osobowych i/lub poufności.

**Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia
27 stycznia 2014 r. — Carpenito przeciwko Radzie**

(Sprawa F-136/12) ⁽¹⁾

(2014/C 71/74)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013, s. 75.

**Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia
23 października 2013 r. — Moragrega Arroyo przeciwko
Radzie**

(Sprawa F-49/13) ⁽¹⁾

(2014/C 71/75)

Język postępowania: francuski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 215 z 27.7.2013, s. 20.

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL